

Ponedjeljak, 20. februar 2006.

Svedok Bogdan Vujić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.17 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Želim da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku svog svedočenja, a koja je i dalje na snazi. Gospodine Vasiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo časni Sude. Dobar dan vam želim. Dobar dan svima u sudnici. Dobar dan svedoče.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vas najpre zamolio s obzirom da govorimo istim jezikom posle mog pitanja napravite malu pauzu da bi prevodioci mogli da prevedu ono šta smo mi izgovorili i kako bi svi učesnici u postupku to mogli da čuju i razumeju. Najpre želim da pređemo kroz jedan tehnički deo ispitivanja vezan za vaše izjave. Vi ste sakupljali izjave koje ste davali i nadam se da ćemo brzo preći kroz ovaj deo pitanja. Najpre, da li mi možete potvrditi da ste dana 28. februara 2000. godine svedočili pred istražnim sudijom u Vojnom sudu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam svedočio ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pred gospodinom pukovnikom Trifunovićem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Samo bih vas još zamolio da na moja pitanja odgovorite sa da ili ne ukoliko je to moguće, a na ona na koja nije moguće dajte šire odgovore, da bi brže prošli kroz ovu materiju. To vaše saslušanje bilo je temeljno i trajalo je od 9.00 do 14.05. Vi ste taj zapisnik na kraju potpisali. Da li je to tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nakon toga ste u periodu od 15. do 25. novembra, sa prekidima, 2002. godine sa prekidima davali intervjuje istražitelju Tužilaštva. Da li je tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nakon vašeg saslušanja sastavljena je izjava koja na srpskom jeziku ima 22 strane, a na engleskom 28 strana. Da li je tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne znam koliko na engleskom, a na srpskom smatram 22 strane.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li to znači da ste vi pročitali i potpisali jedino verziju na srpskom jeziku?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Prilikom davanja vaše izjave kod istražitelja Tužilaštva predočena vam je i vaša izjava koju ste dali istražnom sudiji Vojnog suda, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Prilikom tog saslušanja kod istražitelja Tužilaštva, o kome govorimo, istražitelj vam je na kraju vašeg razgovora dao mogućnost da ispravite neke vaše navode ako za to ima potrebe ili da dodate nešto šta ste propustili. Da li je tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam to mogao da učinim, ali i nisam mogao. Ono što sam izrekao to je i zapisano i to sam potpisao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi samo još da li ste pročitali tu izjavu pre nego što ste je potpisali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Kod istražnog ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kod istražitelja Tužilaštva?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Tu sam pročitao. A kod pukovnika Trifunovića, postupajućeg sudije Vojnog suda, nisam pročitao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Zatim ste 6. novembra 2003. godine dali, to jest saslušani u svojstvu svedoka pred istražnim sudijom Okružnog suda u Novom Sadu. Da li je to tačno?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Saslušan u Beogradu po zamolnici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tom prilikom ste dali jednu kratku izjavu i ona zapravo predstavlja samo vaše izjašnjenje na izjavu koju ste dali istražnom sudiji Vojnog suda 28. februara 2000. godine, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. Tu izjavu nisam pročitao i rekao sam da na nju postoje primedbe i istražni sudija nije mi stavio u mogućnost da pročitam izjavu, a tu izjavu sam potvrdio pred najmanje desetak advokata.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste u ovoj izjavi koju ste dali istražnom sudiji Okružnog suda u Novom Sadu, a koju ste dali u Beogradu po zamolnici, da li ste zapravo vašu izjavu dali... datu istražnom sudiji Vojnog suda, ispravili samo u jednom detalju, a to je zapravo vaš stav oko toga šta ste mislili po povratku iz Negoslavaca u Šid?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Stavljao sam primedbe da je u izjavi fiksirano vreme i događaj i ponegde obrnutim redom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su te vaše primedbe unete u ovu izjavu istražnom sudiji ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koju ste dali u Beogradu ili nisu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da budem siguran da su unete.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste vi tu izjavu pročitali ili da li vam je pročitana i da li ste je potpisali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, ja sam usmeno izneo svoja zapažanja da je u prethodnoj izjavi kod pukovnika Trifunovića, postupajućeg sudije Vojnog suda, da su neke činjenice o kojima sam ja govorio, pogrešno unete. I rekao sam da je tu bilo i zamka pitanja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja ću vam pročitati jedan pasus iz ove vaše izjave koju ste dali istražnom sudiji Okružnog suda iz Novog Sada, koja se odnosi na ovo o čemu smo razgovarali, pa ćete mi reći da li se toga sećate. Ako ne, onda ću vam dati primerak da vi sami to pogledate. Vi ste ovde izrekli sledeće: "Ostajem u potpunosti kod iskaza koji sam dao pred istražnim sudijom Vojnog suda 28. februara 2000. godine i nakon što mi je detaljno predočena sadržina mog iskaza. Sada bih želeo samo da izrazim određenu rezervu sa jednom rečenicom na strani 12, u poslednjoj rečenici, u drugom stavu gde je rečeno: "Da smo nekako svi koji smo bili tamo znali da se vrši osmazda nad ratnim zarobljenicima. To je ipak bio samo moj lični stav, a ne razmišljanje ljudi koji su bili tamo". Da li ste vi ovo izjavili istražnom sudiji u Novom Sadu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To je verovatno deo odgovora, mog odgovora na njegovo pitanje. To što je tu uneto, to je uneo sudija, istražni sudija. Istražni sudija je sledio iskaz moj dat pred postupajućim sudijom Vojnog suda. Ja sam i tamo rekao, a i u sledećoj mojoj izjavi, rekao sam predsedniku Veća Specijalnog suda, to je moje mišljenje. Samo mišljenje. Ja ne zastupam kolektivno mišljenje, niti to mogu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi samo da li ste vi na kraju ovu izjavu, o kojoj govorimo, potpisali i da li u poslednjem pasusu pre vašeg potpisa stoji da je to sve što imate da izjavite, da zapisnik ne želite da čitate, jer ste slušali glasno diktiranje i da je sve uneto onako kako ste rekli?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To sam rekao pred 10 advokata i naknadno sam odgovarao još na jedno pitanje. Ja bih vas molio da ga saslušate.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Znači ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Odgovarao sam na pitanje istražnog sudije Specijalnog suda.... tužioca Specijalnog suda, koji je bio tu prisutan i on me je pitao da li je na sednici Vlade u "Veleprometu" bila i druga tačka dnevnog reda.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste o tome govorili na pitanje mog uvažnog kolege. Na to ćemo se sigurno vratiti možda u jednom trenutku. Da nastavimo samo hronologiju iskaza koji ste dali u vezi sa vašim saznanjima. Vi ste takođe saslušani u svojstvu svedoka i na glavnom pretresu pred Sudskim većem za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu, dana 17. decembra 2004. godine. O tom vašem svedočenju postoji i transkript. Da li je tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ja taj transkript nisam bio u mogućnosti da vidim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste iskusni oficir bezbednosti i poznate su vam odredbe Zakona o krivičnom postupku, naročito one koje regulišu učešće svedoka u tom postupku, prava i dužnosti svedoka prilikom svedočenja, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kao čoveku koji se bavi isleđenjem u pretkrivičnom postupku u okviru dužnosti organa bezbednosti i koji je učestvovao u otkrivanju izvršilaca krivičnih dela, pa čak i ratnih zločina, jasan vam je značaj temeljnog i istinitog iskaza svedoka u krivičnom postupku, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: S toga ste vi prilikom davanja svojih izjava dobro pazili na svaku reč koju ste izgovorili ili komentar koji ste davali, svesni kakve posledice vaša izjava može da donese u krivičnom postupku. Da li je tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Pitajte.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Znači, da li ste posebno pazili na svaku reč i svaki izraz i komentar?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pazio sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste sa mojim uvažnim kolegama iz Tužilaštva prilikom pripreme za ovo vaše svedočenje prošli kroz sve ove izjave i transkripte o kojima smo mi sada razgovarali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mogu znači da razumem da ste sve ove izjave zajedno sa mojim kolegama pregledali pred ovo vaše svedočenje?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da sam pregledao izjave pre? Moju izjavu pred Sudskim većem za ratne zločine sam naglasio da je to najverodostojnija moja izjava.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja sam završio sa setom ovih pitanja. Prešao bih na drugi. Vi ste na pitanje mog uvažnog kolege ispričali nam kako je tekla vaša oficirska karijera, kako ste bili u oklopnim jedinicama, pa ste prešli u organe bezbednosti. Mene

zanima zapravo onaj segment vašeg učešća kao organa bezbednosti u borbi protiv terorizma, koji ste spomenuli. Kada ste počeli da se bavite ovom borbom protiv terorizma i u čemu se sastojala ta vaša aktivnost?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Poštovani branitelju Vasiću, ja sam... moja delatnost u organima bezbednosti je 30 i nešto godina je bila zaštita jedinica, ustanova i komandi JNA od svih oblika ugrožavanja, a pretežno, to je moja trećina profesionalne karijere je bila borba protiv terorizma. Tu sam ja postigao i najveće rezultate u mojoj profesionalnoj karijeri. Ja se nisam bavio političkim krivičnim delima, nego najočiglednije u otkrivanju i sprečavanju i zaštite od terorizma koji je bio usmeren prema JNA i oružanim snagama. Tako sam ja sa početkom... Posle smrti vrhovnog komandanta Josipa Broza Tita, kada je taj oblik terorizma najviše ispoljen od albanske narodnosti u oružanim snagama, znači moj zadatak je bio ispred najvišeg rukovodstva Uprave bezbednosti, da se posvetim tim pitanjima. Tako sam ja... Izvinjavam se, još samo dve, tri napomene, postigao i određene rezultate. Moja lična satisfakcija je bila i kada sam ja negde 1984. godine otkrio Ernest Mooreiqia, državljanina Turske, pripadnika JNA na službi u garnizonu Ilirska Bistrica i Rijeka, koji je ispalio tromblonsku minu na načelnika Generalštaba turske armije, pobegao pre u evropske zemlje, zatim došao u Jugoslaviju, primio državljanstvo i javio se na odsluženje vojnog roka. Kada sam ga otkrio kao člana ilegalne grupe koja je u svom programu imala i terorizam, znači pitao sam ga: "S kojim oružjem si zadužen?". Rekao je: "Ručnim bacačem". Ja sam ga priveo nadležnom istražnom sudiji i dalje Vojnom sudu u Zagrebu radi procesuiranja. Ja još želim da napomenem da je on rekao da pripada organizaciji "Crveni front" (Red Front) u Turskoj i "Sivi vukovi" (Grey Wolves). Ja sam nedavno pročitao da je Mehmet Ali Agca, koji je izvršio... znači pripadnik ove organizacije, izvršio atentat na Papu Wojtylu. Ja mogu da vam iznesem i ostale činjenice i ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Hvala vam. Moramo samo malo da krenemo vremenski unapred, prema događajima koji su negde relevantniji za ovaj sudski postupak. Ovo je relevantno za vašu službu i ono čime ste se vi bavili i ovlašćenja koja ste vi imali. Hteo bih samo da vas pitam sada. Na terenu smo, dakle borbe protiv terorizma, odnosno borbe protiv unutrašnjih neprijatelja. Da li mi možete reći kada je za Službu bezbednosti, znači za upravu bezbednosti postalo naročito prioritetan zadatak borba protiv unutrašnjeg neprijatelja? Da li se sećate da li je to bilo nešto u godinama koje neposredno prethode ovom oružanom sukobu na teritoriji Slovenije, Hrvatske i raspadu Jugoslavije?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Taj delokrug zadataka za mene je bio prisutan i u okviru tih zadataka, znači, ja sam se pretežno bavio borbom protiv terorizma, znači otkrivanjem ilegalnih grupa koje su u svom programu imale terorizam. Ja gospodine Vasiću nisam kriv što je počinjen zločin u kasarni u Paraćinu. Ali ja ću vam kroz primer navesti kako sam ja u tome učestvovao u otkrivanju tog zločina.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo mi recite koja je to godina bila molim vas?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To je bila 1987. godina, 3. septembar. Znači, u kasarni u Paraćinu dogodio se zločin i o tom zločinu upoznata je javnost od strane predstavnika komande Armije u Nišu, da je Aziz Kellmendi, lud vojnik, sanjao ružan san noću, uzeo automatsku pušku sa municijom, ušao u tri sobe i ubio svoje drugove vojnike JNA. Najviše rukovodstvo Uprave bezbednosti, kolegijum je poslao mene, pukovnika

Vujića, da proverim taj san. I videli ste šta je... kakav je rezultat bio. Znači, osuđena je teroristička grupa od više pripadnika i sad da ih ne pominjem, ali gospodine Vasiću, to deluje da je to afirmativno. Ali i nije. Nekad se rukovodstvu ne sviđa kada se otkiriju tako značajna teroristička dela.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li... Izvinjavam se, samo... Da li ste vi imali posledice neke kada ste otkrili ovako značajno postojanje terorističke organizacije u vojsci?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam bio prekorevan od saveznog sekretara ondašnjeg. On, moji pretpostavljeni iz Uprave bezbednosti, general je rekao: "Ti ne voliš svoga vrhovnog komandanta". A ja sam njemu rekao: "Ti obmanjuješ svog vrhovnog komandanta, ti lažeš svog vrhovnog komandanta".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Taj savezni sekretar je ubrzo otišao u penziju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u ovim poslovima u borbi protiv iredente, iredentističkih trojki, kako se to tada zvalo, saradivali i sa gospodinom generalom Aleksandrom Vasiljevićem?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam. On mi je bio i pretpostavljeni.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sigurno je među vama postojao takav odnos profesionalnog poverenja i jedno vreme ste zajedno radili u Upravi bezbednosti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu da kažem da smo u to vreme... Ja sam bio u centru Visokih vojnih škola. Aleksandar Vasiljević je... I otišao sam u penziju znači 1. prvog 1991. godine ja sam već primao prvu penziju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ali mogu vam još nešto reći o mom doprinosu u zaštiti oružanih snaga i zemlje, što se tiče terorizma. Poslednje suđenje od Vojnog suda u Beogradu bilo je protiv terorizma za delo koje sam ja otkrio i sa mojim potčinjenim organima i materijalno dokazao i predao na procesuiranje Vojnom sudu. U odbrani okrivljenih, među kojima su bili vojnici albanske narodnosti, Slovenci, Hrvati i jedan Srbin je trebao da bude, ali je odustao, onu su procesuirani, a o mom doprinosu i o mom profesionalnom radu mogu da posvedoče vama poznati advokati Nikola Barović, Tanja Petovar, Aleksandar Lojpur, pokojni Stanić i drugi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi samo... Rekli ste da su ovi vojnici procesuirani, da li su oni lišeni slobode bili pre toga?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Oni su iz nadležnosti organa bezbednosti, pritvor od tri dana, pa zatim dalje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste... Sad ste nam rekli kako je pred, znači krajem osamdesetih sprovodila se ova borba protiv terorizma i iredente, da li ste u toku 1986. i 1987. i 1988. godine, kao specijalista Uprave bezbednosti za otkrivanje upravo ovih slučajeva iredentističkog postupanja u okvirima terorizma, putovali širom

tadašnje Jugoslavije i zapravo učestvovali u svim aktivnostima organa bezbednosti armije ili kasnije Vojnih oblasti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja ne bih sebe nazvao da sam specijalista. Ja sam tu dostigao najveća iskustva i tu sam dostigao svoj najveći profesionalni uspeh. I jesam ja slan na zadatke da pomognem organima bezbednosti i u okviru istraga na teritorijama.... i vojnim sudijama na teritorijama Hrvatske, na teritoriji Hrvatske, Republike Hrvatske, na teritoriji Republike Makedonije, Srbije i Bosne i Hercegovine. O mom radu isto tako može da kažu predsednici sudova. Oni su živi. Ivan Fumić je kao pukovnik i predsednik Vojnog suda u Zagrebu, postao ministar pravde Hrvatske.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A šta biste rekli ako vam kažem da je jedan vaš bivši kolega iz organa bezbednosti, general Imre Agotić, prilikom svog svedočenja ovde u *Predmetu Milošević* rekao sledeće. To je na stranici transkripta 23.332, to je red 20. do 23. Ja ću pročitati na engleskom transkript, pa će vam biti prevedeno: "Ne govorim o Kosovu, govorim o armiji. To je bila 1986. godina, 1987. godina, 1988. godina, kad bi dolazili ljudi iz Uprave bezbednosti, naročito pukovnik Bogdan Vujić, kao specijalista i to je sad pod znakom pitanja", mislim pod znacima navoda. Dakle, čuli ste. Gospodin Agotić tvrdi da ste vi bili specijalista za borbu protiv terorizma pod znacima navoda?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja vas molim da vi meni postavite konkretno pitanje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste... Da li je tačna ova tvrdnja da vi svoj posao otkrivanja terorista ste vršili tako što ste uzeli spisak jedinice na kojima su se nalazila i imena vojnika albanske nacionalnosti i onda po svom nahodjenju od njih pravili iredentističke trojke i procesuirali ih? To je... Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Što se tiče gospodina Imre Agotića, mi smo bili oficiri bezbednosti JNA, oba pukovnici, međusobno smo.... bili smo rođeni u istoj republici, imali ista državljanstva Jugoslavije i Hrvatske, i on i ja. On je po nacionalnosti Hrvat, ja sam Srbin. Imre Agotić ako je tako to izjavio, ja to nisam čuo, ali sam delimično čuo da je Imre Agotića, gospodin Borović ovde pitao više puta da li sam ja častan oficir. Ja ću pokušati da odgovorim da li sam častan ili nečastan. Ja nisam kriv što je Ademi Rahim, general koji je bio u Pritvorskoj jedinici (Detention Unit) ovde u Scheveningenu, bio član ilegalne organizacije koja je u premisi imala terorizam. Ja nisam kriv što sam ga ja otkrivao i otkrio. Njega su otkrili Albanci, njegovi zemljaci, da se bavi takvom delatnošću. On je bio oficir bezbednosti. On je bio na odgovornoj i visokoj funkciji u garnizonu Šibenik i kao takav nanosio je veliku štetu, znači, radu organa bezbednosti, ugrožavao sistem bezbednosti kao član ilegalne organizacije. Mogu da kažem da sam doživio isto isto... Ja ću vam pokazati ovde jednu fotografiju. Ja nisam procesuirao direktno Ademi Rahima, ali sam dao veliki doprinos da on bude osuđen. Znači, ja sam dokumentovao njegov rad. A razgovore sa njim na okolnosti njegovog boravka, ja vam mogu pokazati, to su dva oficira, Hrvata. Zato su baš i određeni da s njim razgovaraju. Isto tako, ja ne mogu pomoći gospodinu Imre Agotiću da on promeni mišljenje o meni, a i ja mogu da pred ovim Sudom ako je potrebno da iznesem svoj stav i mišljenje o Imre Agotiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da ste imali svoje zaštićeno profesionalno ime "pukovnik Branko". Imajući u vidu da svi ovi vaši saradnici, vaše kolege, koje ste ovde spominjali da ste zajedno sa njima otišli, recimo, u Šid, Negoslavce, Vukovar, nije važno, niko od njih nema zaštićeno ime osim vas. Kada ste dobili to zaštićeno ime i zbog čega?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, iz Odeljenja za svedoke (Victims and Witnesses Unit) koji vode brigu o nama svedocima, ja sam neprovokativno, ali ja pred ovim Sudom hoću časno da iznesem. Ja sam dve gospođe pitao kako je njihovo prezime. One su rekly da je njihovo prezime zaštićeno. Sad idemo dalje. Znači, u Zakonu o radu organa bezbednosti, gde stoji da u određenim posebnim slučajevima i poslovima, znači daje se tajni naziv takve akcije i može, znači, organ bezbednosti ako je u složenim uslovima isto da ima zaštićeno ime. Zašto bih ja dozvolio sebi da moja porodica bude ugrožena u vreme kada ja izvršavam zadatak. Ja nigde nisam to povredio. Svi su oni koji su trebali da znaju znači ko sam ja, o mom liku i delu, a oni od kojih sam ja želeo da se zaštitim, ja sam se štitio. Kod gospođe... Izvinjavam se gospodine Vasiću, hoću da vam kažem. Znači, u izjavi koju sam ja uzimao od gospođe Vesne Bosanac stoji pukovnik Branko. Ona je nastojala i molila da kažem ja svoje ime i prezime. Ja nisam to mogao. Isto tako još nekoliko ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Slučajeva ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nije sporno da ste vi imali zaštićeno ime. Mene interesuje samo, pošto ste nam rekli da se ono dobija za određene zadatke i određene operacije, za koju ste ga operaciju i koji zadatak vi dobili?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To me interesuje.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam imao zadatak da u zoni odgovornosti pukovnika Mrkšića istražujem zločine i ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ste za taj zadatak dobili to ime ili ste to ime još ranije imali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam za taj zadatak imao to ime.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sad mi je jasno. Hvala. Vi ste nam rekli da ste penzionisani kao načelnik bezbednost Visokih vojnih škola. Recite mi da li je ta funkcija u rangu načelnika bezbednost armije?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ona je u rangu... Ja sam otišao sa dužnosti načelnika odeljenja bezbednosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ako možete da pomognete Sudu i nama svima. Ovde ste pominjali neke svoje kolege kao načelnike organizacionih jedinica Uprave bezbednosti, kada ste dobijali zadatke da odete u Begejce ili kasnije u Mitrovicu, pa nam recite, molim vas, kakva je tada bila organizaciona šema Uprave bezbednosti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, ja sam već i pred ovi Sudom rekao da ja i sad imam ovde jednu odluku, upozorenje Vrhovnog suda da ja nisam oslobođen dalje od čuvanja državne i vojne tajne. Ja smatram da je o tome mogao da govori Aleksandar Vasiljević, jer je bio tu na Sudu i da će on najbolje da objasni tu organizacionu šemu i da objasni kako je došlo do organizovanja i formiranja grupe na čelu sa pukovnikom Tomić Slavkom kojoj sam ja pripadao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Svakako će načelnik Uprave to najbolje da objasni. Međutim, nismo imali priliku da ga vidimo još, zbog toga sam vas pitao, a smatram da se radi o pitanju koje zadire u devedesete godine, u JNA koja više ne postoji kao Armija, tako da mislim da niste u problemu da nam iznesete podatke koji ne predstavljaju ni vojnu, ni državnu tajnu, jer ta armija više ne postoji, verovatno ni ta organizaciona šema.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ja smatram da ne bi bilo korektno od mene da... i ja bih vas molio da me poštediti odgovora na to pitanje. Ali ću vam reći. Znači, mene je angažovao pukovnik Radovan Radojević, kao što sam ja izneo u mojoj izjavi. On je bio načelnik jedne organizacione jedinice Uprave bezbednosti. Bio je znači potčinjen Aleksandru Vasiljeviću i bio je član kolegijuma Uprave bezbednosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi kako je išla linija izveštavanja od odeljenja bezbednosti armija, odnosno vojnih oblasti u to vreme prema Upravi bezbednosti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, bio je jedinstven sistem izveštavanja i on je bio u okviru zakona. Kako je postojalo u državi tako je znači postojalo i u oružanim snagama jedinstven sistem izveštavanja i ko prema kome. Znači, od potčinjenih prema pretpostavljenima, a naredbodavno obratno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi... Rekli ste da ste penzionisani krajem decembra, odnosno od 1. januara, rekli ste, 1991. godine ste počeli da primite penziju, da li je ovo bio prvi zadatak na koji ste pozvani od strane Uprave bezbednosti ili ste pre toga imali još neke zadatke, pre ovog oktobra 1991. godine?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam imao druge zadatke osim što sam imao građansku dužnost. U mojoj zgradi je stanovao pukovnik Kovačević, komandant oklopno-mehanizovane brigade, oklopne brigade u garnizonu Bjelovar, koji je ubijen prilikom napada na kasarnu i duže vremena smo čekali da se njegov leš dopremi radi sahrane. I pošto sam ja tu u istoj zgradi gde je i on stanovao, znači ulaz do ulaza, ja sam bio pozvan da pomognem, znači, što se tiče sahrane.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li osim ovih saznanja privatnih, imate i službena saznanja oko dešavanja i napada Zbora narodne garde na kasarnu u Bjelovaru? Da li imate službenih saznanja šta se tamo dešavalo?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, nemam službenih saznanja osim kroz sredstva javnog informisanja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da je znači u oktobru 1991. godine, kada ste dobili zadatak da odete u Begejce, načelnik Uprave bio Aleksandar Vasiljević. I njegov zamenik da li je bio Simeon ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Simeon Tumanov.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tumanov?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste da ste u Begejce otišli u okviru tima koji je formirala Uprava bezbednosti, sa zadatkom da istražuje počinjenje ratnih zločina i drugih kršenja međunarodnog prava i to kako pripadnika hrvatske paravojske, tako i pripadnika JNA.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam rekao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, kada ste radili na ovim poslovima i zadacima u Begejcima, na koji način ste slali informacije do kojih ste dolazili u razgovorima sa vojnicima koje ste tamo ispitivali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Moje ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo bih vas zamolio da napravite malu pauzu ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Izvinjavam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da stigne prevod. Izvolite.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Rezultati.... Odgovaram ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Rezultati moga rada u Begejcima su pretočeni u izjave lica sa kojima sam ja obavljao informativne razgovore. To je moj metod i ja smatram da je on naj... da je on najočiglediji pristup iskrenosti onog ko piše tu izjavu. Tako sam ja rezultate razgovora zamolio, znači da ono lice s kojim razgovaram, da napiše to kao deo izjave, pa sledeći deo kroz dopunu, kroz sledeća pitanja i takve izjave su posle očigledno išle u dosije predmeta. Postojao je oficir koji je bio zadužen za informatičko-analitičke poslove i on se bavio tim pitanjima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. To razumem. Ali da li ste vi kao kolege međusobno razmenjivali saznanja o informacijama koje ste dobijali od lica koja ste ispitivali da bi znali šta drugi znaju o istom problemu na kome radite?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa moja praksa nije bila takva kao što bi trebala da bude, jer istraga i rezultati istrage treba da se provere. I ja smatram da se provera može vršiti samo ako se obavlja konkretan zadatak. Znači, više lica ako radi u timu, postoji vođa tima koji treba da koordinira, a ostali ne moraju znati šta je ko postigao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Na ovim poslovima kojima ste se bavili u Begejcima, pored vaše grupe ispred Uprave bezbednosti, bila je i grupa organa bezbednosti, odnosno Odeljenja bezbednosti Prve vojne oblasti. Da li je to tačno?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste, tačno je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su oni radili nezavisno od vaše grupe ili su oni bili potčinjeni vašoj grupi?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Oni su radili nezavisno. Oni su bili potčinjeni generalu Babiću, Miletu Babiću. Premda je bilo slučajeva da su se verovatno preklapali. Tako se dešavalo da sa po jednim licem indikativnim na zločin mogli su razgovarati i jedni i drugi organi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da je načelnik bezbednost bio general Mile Babić, Prve vojne oblasti, izvinjavam se. A kakva je bila funkcija pukovnika Ljubiše Petkovića u tom trenutku?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu isto konkretno da odgovorim na to pitanje, ali očigledno da su postojale komande, znači da su komande bile različitih nivoa, da su postojali štabovi različitih nivoa. Znači, bile su strategijske jedinice, strategijski sastavi, znači i komande strategijskih sastava. Bile su komande operativnih sastava i tako su postojale i starešine na čelu tih komandi ili organa bezbednosti. Pukovnik Ljubiša Petković očigledno je pripadao jednoj od tih komandi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste u svojim izjavama da je on vršio koordinaciju rada organa bezbednosti na ratom zahvaćenim područjima. Da li je to tačno?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam to tako doživeo. I ja sam kroz moje izjave to opisao. Znači, mi smo zadatak primili, zapravo moj vođa grupe i tima, pukovnik Slavko Tomić je zadatak primio u štabu gde se nalazio pukovnik Ljubiša Petković, ali ja ne mogu da kažem ko je još bio tamo u to vreme niti želim to da pretpostavljam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste u svojim izjavama rekli da je Ljubiša Petković bio nadležan ispred Prve vojne oblasti za prihvatanje, selekciju i disperziju ratnih zarobljenika?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa mi smo u Begejce primali ratne zarobljenike sa te teritorije i njih je slao pukovnik Ljubiša Petković. Ja sam onda mogao da pretpostavim da je... i da iznesem takvo moje mišljenje i stav. Isto tako sam čuo da se nije moglo ući u zonu borbenih dejstava bez dozvole pukovnika Ljubiše Petkovića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi ko je osnovao ovaj Centar u Begejcima i kakva je bila organizaciona struktura tog Centra?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Konsultujući propise sa zakonskom snagom iz nadležnosti ili po kojima su radili organi bezbednosti JNA, vidljivo je da propisi po primeni pravila međunarodnog prava, iz tih propisa je vidljivo da pobliže postupanje sa ratnim zarobljenicima propisuje Savezni sekretar za narodnu odbranu. I stoga ja samo mogu da iznesem moje mišljenje da postoji naredba o formiranju logora za ratne zarobljenike i da je u toj naredbi precizirano šta ko izvršava od tih zadataka. Ja tu naredbu nisam nikada video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mi možete reći da li su se Begejci kao i Vukovar nalazili u zoni odgovornosti Prve vojne oblasti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da, Begejci su se nalazili u zoni odgovornosti Prve vojne oblasti, udaljeni preko 100 kilometara od zone ratnih dejstava. To je u skladu sa propisima. Međutim, zone odgovornosti Vukovara ili kako su podeljene zone odgovornosti, to može da zna samo komandant bojišta. A koliko sam čuo nezvanično da je jedinica pukovnika Mrkšića bila pretpočinjena

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kažite?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Komandantu Prve vojne oblasti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nisam vas to pitao. Moje pitanje je bilo jednostavno. Da li su se Begejci i Vukovar nalazili u zoni odgovornosti jedne te iste Prve vojne oblasti? Dalje ćemo doći do ovih drugih ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Ali pošto sam ja shvatio to kao zamka pitanje, ja sam želeo da se zaštitim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, hajde ovako da pitam. Da li su pre izbijanja, neposredno pre izbijanja ovih ratnih sukoba Vukovar i Begejci da li su bili u okviru iste Prve vojne oblasti u zoni odgovornosti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da, ali Gardijska brigada ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine, pitam vas o Prvoj vojnoj oblasti ne o Gardijskoj brigadi.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa Prva vojna oblast je bila mirnodopska komanda, a morali ste me onda pitati o komandi, znači strategijskoj komandi. Da li se radilo o komandi vojišta ili o operativnoj komandi. Tamo je bilo više jedinica, znači operativnog i združenog nivoa i bilo je više zona očigledno, čim su učestvovali korpusi, više korpusa, čim je učestvovala operativna grupa pod komandom pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo sekundu molim vas. Recite mi sad molim vas, da li su sve ove jedinice koje sada spominjete bile pretpočinjene Prvoj vojnoj oblasti, odnosno komandantu Životi Paniću? Da li imate takva saznanja?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nemam takva saznanja. U organizaciju, ja zaista u organizaciju i komandovanje ne mogu da.... Ne mogu da odgovorim precizno onako kako vi želite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A odakle vam saznanja za postojanje korpusa?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gde ste ta saznanja dobili?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa o postojanju korpusa čuo sam, na primer, od Arkana. Ja sam izneo to kada Arkan kaže: "Ja sam sa komandantom... Je l' znaš za ovog generala?", ja kažem: "Znam". Onda kaže: "To je komandant korpusa", i tako, idemo redom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, ove informacije ste dobili na taj način. Hvala vam. Recite mi kako je u Begejcima bio organizovan smeštaj lica nad kojima je sprovedeno isleđivanje od strane organa bezbednosti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Uslovi života i rada su bili veoma teški. Čak neugodni. I meni je kad god se podsetim na to što sam tamo i kako sam radio, dođe mi teško. Ja sam se, ako sam se negde pokajao što sam negde bio gde nisam trebao... Ja sam smatrao posle da nisam trebao.... Ali sam imao satisfakciju što sam dao doprinos, jer sam radio zaista na otkrivanju ratnih zločina i počinioea ratnih zločina.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste pokušali nešto da poboljšate uslove života u tom ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam moje primedbe stavljao nadležnom komandantu tog logora. On je bio oficir za logistiku. Ali on je rekao isto da je taj salaš određen za logor. Da je to nekad bio logor, kako je on rekao, i u vreme posle Drugog svetskog rata, da su tu bili i nemački ratni zarobljenici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste se pismeno obraćali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, ja sam... Moj doprinos je bio da se tu uvede struja, na primer. Dolazili su tu posle predstavnici društveno-političkih organizacija i štabova Teritorijalne odbrane i ja sam izneo moje primedbe na život i rad i da to može da ima posledice.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste ikada videli da se tamo prema zatvorenicima primenjuje sila?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. To ne bih ni dozvolio. To vam iskreno kažem. Ja sam bio principijelan oficir, što se tiče zakona i propisa i ja u okviru toga sam skretao pažnju disciplinskim starešinama. Tako sam govorio potpukovniku Živanović Miroslavu da vodi strogo računa da se postupa u okviru pravila, zakona, jer u svakom slučaju nastaje posledice. Također sam to rekao i mom pretpostavljenom pukovniku Tomiću. U toku rada mi smo odlazili minibusom najpre iz kasarne Zrenjanin, pa zatim iz opštinske... iz zgrade opštinske uprave u Žitištu i tako smo gubili vreme u toku dana. Dan je bio kratak, pa smo se tako i približili to... u Žitište. Obavljali smo zadatke ili razgovore samo za vidno vreme. Znači, to je vreme do 16.00. Vraćali smo se nazad u kasarnu, tako da preko noći ja nisam raspolagao podacima niti imao uvid šta se tamo dešavalo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste videli tragove na licima koje ste vi isleđivali? Je l' neko od njih bio prebijen?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zaplašen?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam.... Moj cilj je bila grupa, kao što sam rekao u izjavi, Kračak Franje. I ja sam se iznenadio kad sam posle dužeg vremena stekao utisak da se oni dogovaraju u svojim izjavama, članovi grupe. Pa sam razmišljao na koji način oni to ostvaruju. I otkrio sam to kako su oni to ostvarivali. Iz toga sam shvatio da, znači, da su oni toliko bili organizovani i u takvim uslovima da iskoriste priliku da se zaštite. I iz toga možete izvući zaključak da ipak oni nisu maltretirani. Znači, njima je data

mogućnost da oni biraju mesto gde će da legnu jedan pored drugog ili kada se vrate sa razgovora. Nisam na njima video tragove nekog zlostavljanja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste ih pitali da li su zlostavljani?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pitao sam. Ja sam uvek pitao. Po tome sam bio poznat.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi ko je po vašim saznanjima dovođen u ovaj Sabirni centar u Begejcima, s koje teritorije, koji ljudi?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam shvatio da su to ljudi, znači i oni koji su nosili oružje. Bilo je tu i civila. Bilo je članova porodica. Znači, bio je muž sa ženom. I kćerke su neke bile. Ja sam shvatio da su oni iz zone iz Pretpolja, vukovarske zone odbrane. Znači, iz sela koja gravitiraju između Iloka i Vukovara. Svi su oni bili naoružani. Ako me budete posle pitali o Kračak Franji, ja ću vam izneti njegovo mesto i ulogu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Upravo moje sledeće pitanje je vezano za to. Do kakvih ste saznanja došli u pogledu organizovanja pripadnika HDZ-a u jedinice, štabove i njihovom naoružavanju na području Ilok - Vukovar?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam kroz uzimanje izjava i kroz razgovore došao do podataka da su u svim selima postojali krizni štabovi HDZ-a.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da su svuda bili organizovani krizni štabovi ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: HDZ-a ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: HDZ-a. Kakav je zadatak bio ovih štabova ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Zadatak ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Kako je išlo naoružavanje na ovim mestima i u kom je to periodu godine bilo?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam, znači naoružavanje je vršeno već sa proleća 1991. godine, pa sve do početka borbenih dejstava, do oružanog sukoba. Koliko sam shvatio, članovi HDZ-a i članovi kriznog štaba su prvo prodavali automatsko oružje, znači automatske puške koje su dobijali od Tomislava Merčepa i njegovog štaba Teritorijalne odbrane Vukovara. Tako se u početku zvao. To naoružanje su plaćali. Naoružanje je bilo i stranog porekla: iz Mađarske, iz Rumunije, eventualno iz nekih drugih zemalja. Neko je imalo oznake i poreklo zemlje. A većinom nije imalo. U drugoj fazi, već u nastajanju ili sa početkom oružanih dejstava i borbi protiv jedinica JNA su dobijali naoružanje. Formirane su jedinice. Znači, ti štabovi su formirali jedinice kriznog štaba koje su čuvale selo, utvrđivale selo, kopali rovove i ostalo. Ja mogu da vam kažem da su neki mobilisani, a većinom su oni dobrovoljno ulazili u sastav tih jedinica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam. Samo da se vratimo na jedan period pre ovoga do koga ste sada došli. Pre naoružavanja da li je HDZ stvarao nenaoružane jedinice pri mesnim zajednicama i kada je to bilo, koje godine i kog meseca?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Možda i jeste, ali mene ta strana nije interesovala i ja se nisam bavio tom stranom, tim političkim aspektom. Više sam se bavio oružanim aspektom i zločinima i terorizmom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kakvu ulogu je u svemu tome imao Tomislav Merčep? Da li imate saznanja o tome?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam kroz razgovore sa Kračak Franjom i uzimanjem izjave, došao do podataka kakva je bila njegova uloga. I on je izneo da je on bio član štaba, znači Kriznog štaba Tomislava Merčepa i da je imao zadatke, prvo da naoruža krizne štabove u selima kao što su Sotin, Tompojevci i možda Čakovci, Mihalj. Još ima jedno selo, morao bih da konsultujem kartu ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo u kom periodu, da li nam možete reći?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To je bio period do leta, znači do avgusta 1991. godine. A zatim je on dobijao zadatke kada je došlo naređenje u utvrđivanju, znači utvrđivanju odbrane Vukovar, on je imao posebnu dozvolu da može prolaziti i kroz minska polja. Dovodio je минера ili specijalistu za zaprečavanje, iz Vukovara na tu teritoriju, radi postavljanja minskih polja i zona kroz koje ne bi mogli da prođu tenkovi JNA.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pomenuli ste ovoga минера. Da li je Franjo Kračak koristio i minerske grupe i pre izbijanja ratnih sukoba, posebno na teritoriji Vukovara?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. On je kao član, poverljivi član Kriznog štaba Merčep Tomislava imao i posebne zadatke. Znači da formira takve diverzantsko-terorističke grupe koje će da kidnapuju određena lica srpske nacionalnosti, da ih privode u štab gde je postojao zatvor. A neki su odvođeni i u Okružni zatvor u Osijeku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko razumem, ovo je bilo pre no što su počeli oružani sukobi u leto 1991. godine ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Do avgusta 1991. godine.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Kračak Franjo je izneo da je u dva navrata prolazio takozvanim tajnim putem, kroz kukuruze, preko Bogdanovaca, pa do sela Njemci, pa zatim kroz borbeni poredak jedinica JNA dolazio ponovo na teritoriju Iloka, gde su postojali specijalci dovedeni iz Zagreba. Isto tako je učestvovao u pripremi grupa da ostanu na teritoriji posle dolaska jedinica JNA. I Kračak Franjo je u krajnjem pobegao ili prešao preko Dunava, na teritoriju Srbije i Vojvodine gde je isto izvršavao određene zadatke. Tamo je i uhvaćen i članovi njegove grupe. Mogu još da vam kažem da je Tomislav Merčep u to vreme već imao formiranu svoju Gardu. Ta garda je bila smeštena van grada Vukovara u Opatovcu, u barakama. To su zvali "omladinske barake" gde je izvesio tablu "Komanda garde u kasarni Nikola Šubić Zrinjski". Ta kasarna je bombardovana od strane RV oružanih snaga Jugoslavije, ali Garda je već u to vreme došla do podataka da će biti bombardovana, pobešla. Tu su došle Teritorijalne jedinice JNA i imali su velike žrtve.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A gde se Garda sklonila? Da li znate?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Garda se sklonila ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Merčepova garda?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Garda se sklonila u dvorac grofa Eltza u Vukovaru. Tu su se nalazili i specijalci koji su došli iz Zagreba. Oni su bili instruktori za obuku Garde i poznat je general Roso Ante. U to vreme je imao čim majora. To su moja saznanja i podaci iz tog vremena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vratio bih se samo na jedno pitanje. Da li ste u ovim razgovorima sa Kračak Franjom saznali da su kuće građana srpske nacionalnosti minirane u Vukovaru, Sotinu u tom periodu juni, juli 1991. godine?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam. I to je upisano u izjavi, u izjavi Kračak Frenje. Također ja sam u mojoj izjavi pominjao imena lica i čije su to kuće. Ja sad ne mogu konkretno da vam kažem, osim ako dozvolite da konsultujem svoju izjavu, ja ću vam reći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako vam nije teško pogledajte. Pretpostavljam da vam je potrebno samo imena da se podsetite.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da, samo imena. Ništa ne čitam. Evo, ja tražim samo stranicu. E, dobri ste. Znači Kračak. Horvatić Zvonko, Leko Gojani, Radoča Josip su bili članovi njegove grupe u to vreme. A Srbima kojima su tada palili kuće, to su: Torbica Ilija, Kovačević Mirko, Drača Duško, Trkulja Nikica i još Trkulja neki... Branko.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala vam. Neće vam više biti potrebno. Recite mi da li ste u ispitivanju ovog Franje Kračka imali saznanja kako je bila organizovana... organizovano naoružavanje Iloka i Erduta? Da li je on takođe učestvovao i u formiranju jedinica u ovim mestima?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Koliko sam shvatio, on je bio koordinator odbrane Iloka i Vukovara dok ona nije presečena napadom jedinica JNA na Bapsku. Tada su jedinice izbile na Dunav i odbrana Iloka se predala. Već ja mislim da je to bio 17. oktobar i posle je više nije ni bilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Rekli ste da se odbrana predala. A da li ste imali saznanje da je Kračak Franjo uzimao oružje koje je prikupljala... koje je bilo prikupljeno da bi se predalo JNA od strane branilaca mesta u okolini Vukovara i to oružje preneo u Ilok paravojnim jedinicama hrvatske odbrane?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je tačno. Došao sam i do tih podataka. Isto je to ozvaničeno u izjavi lica sa kojima sam ja razgovarao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je iz ovih razgovora sa Kračak Franjom poznata osoba pod nazivom Stjepan Radaš?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Stjepan Radaš je bio komandant jedinice garde Merčepove. On je pre toga bio pripadnik JNA. Ja mislim da je bio po činu major.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je Franjo Kračak u leto 1991. godine vršio neke napade na jedinice i kasarne JNA?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. Franjo Kračak je zaista bio specijalac. Bio je po VES-u nišandija na minobacaču. I on je priznao i opisao to kako je gađao kasarnu JNA i nije znao da li je... nije znao rezultate. Ali je u dužem periodu... Imao je veću količinu municije i koristio je za gađanje vojnih jedinica... objekata, a posebno kasarne JNA.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hoćete li nam reći da li imate saznanja gde se nalazila ta kasarna JNA koju je gađao Franjo Kračak?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ako je kasarna o kojoj je reč, onda u toj sam kasarni bio tog 18. i 20. novembra, zapravo 20. novembra. Ona je na ulazu u Vukovar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Govorite o vukovarskoj kasarni ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nikad nije bilo spomenuto, pa sam vas zato pitao.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. O vukovarskoj kasarni je reč.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mi možete reći kakve je aktivnosti Franjo Kračak, terorističke aktivnosti izvodio i imao u planu da izvede na teritoriji Vojvodine gde je uhapšen?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa on nije hteo precizno da iznese koje je zadatke imao, ali cilj je bio..... Diverzantsko-teroristička grupa uvek ima svoj cilj. I ima svoje baze. Njima je i bio cilj kad su razbijeni da se domognu granice i da pobegnu u Mađarsku. Neki od članova su i nađeni skriveni kod članova Crkvenog odbora u Subotici i u Somboru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u ovom vašem isleđenju ove grupe Franje Kračka došli do podataka o građanima srpske nacionalnosti koji su držani zatvoreni u Vukovaru za vreme ovih ratnih dejstava u zgradi policije, zgradi Narodne odbrane?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam delimično došao do saznanja kroz razgovore. Inače konkretno nisam imao prilike da razgovaram ni sa jednim od Srba koji su bili zatvoreni. A ja sam želeo da sretmem i takve. Sećam se da je kod mene dolazio jedan od direktora u "Borovu" i želeo je da sazna da li među ratnim zarobljenicima postoji, on je rekao ime i prezime, koji je njega posebno maltretirao, tukao i do onesveščivanja i to u bunkeru gde je bio štab Merčep Tomislava. On je njega znao. To je bio bokser, poznati bokser iz Vukovara.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi da li ste u ovim ispitivanjima došli do podataka da li je došlo do organizovanja aktivnih i rezervnih jedinica MUP-a, Zbora narodne garde i HOS-a, u napadu na jedinice i postrojenja JNA u leto 1991. godine?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Dolazio sam do podataka najviše zbog izvršavanja mog drugog cilja, a to je.... Možda i trećeg, to je razgovor sa Ivicom Bičanićem. On je bio ekonom u MUP-u Vukovar kod Pole Stipe. Imao je zadatak da snabdeva punktove odbrane Vukovara hranom i sredstvima veze, "motorolama". Od njega sam čuo kako je bila organizovana u smislu da su na jednom punktu bile snage

MUP-a, Zengi i Hosovaca i dejstvovali su jedinstveno i pod jedinstvenom komandom. Negde je zapovjednik bio iz MUP-a, a negde iz jedinice Zengi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li nam možete reći... Da li imate saznanja kakvi su to bili pripadnici HOS-a, Hrvatskih odbrambenih snaga?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Hrvatskih oružanih snaga. To su bile jedinice koje su pripadale, ne mogu sada da se setim prezimena, ali je ubijen u Zagrebu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: One su imale poseban zadatak. One su bile kao jedinice vojne policije i nisu dozvoljavale, znači uspostavljale su poseban režim života i reda u zoni odgovornosti, u zoni odbrane.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. Pomenuli ste malopre jednog boksera koji je bio poznat. Da li znate ime i prezime? Kako se zvao taj bokser koga je tražio taj direktor ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: On je ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zbog batina koje je dobio?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Taj direktor je pominjao njegovo ime, ali ja sada sam to... Ne mogu da se setim. To je ipak bilo davno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste imali saznanja da je Kračak Franjo sve vreme oružanih dejstava u Vukovaru, bio u kontaktu i vezi sa komandom Odbrane Vukovara?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da, on je dugo vremena bio u vezi sa Kriznim štabom Tomislava Merčepa i ja koliko se sećam iz njegove izjave da je on dva puta dolazio u Vukovar po zadatku i isto tako se vraćao po zadatku kroz zonu odbrane, kroz minska polja koja su mu otvarana da bi došao u rejon izvršavanja svojih zadataka. On je početkom novembra, već po padu odbrane ovih sela i po razbijanju jedinica i odbrane između Iloka i Vukovara, on je pobjegao preko Dunava. Prvo je bazirao u pripremljenim bazama na Dunavu, a zatim na teritoriji Srbije i Vojvodine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Interesuje me da li je on bio stručnjak za uništavanje tenkova JNA na Vučedolu i Mitnici?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ne može se reći da je on najzaslužniji za to, ali zaslužan je toliko što je doveo tog Vladu Minera koji je bio iz sela Jabukovac ili kako se zove. To je bilzu Ovčare negde. I taj je postavio te mine i kroz obavljanje razgovora sa nekim od ratnih zarobljenika, oni su znali da upotrebe izraz "to je groblje za tenkove".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. I recite mi... Možda imam još jedno pitanje do pauze. Da li ste upoznati da li je on formirao i grupe za tihu likvidaciju Srba koji su ostali u Vukovaru?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. On je formirao. I njegova poslednja grupa je imala takav zadatak. I on je upado u kuće Srba koji su, kako je on rekao, bili članovi SDS-a i vršili su njihovu likvidaciju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je ova osoba, Franjo Kračak, bio i član Kriznog štaba odbrane Vukovara?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. On je u to vreme bio član Kriznog štaba odbrane Vukovara dok je tamo bio Tomislav Merčep, Plišo Marin i drugi njemu bliski članovi štaba.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A nakon toga?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nakon toga on je izgubio kontakte sa njima, pa je obavljao zadatke i samostalno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste protiv ove grupe Franje Kračka podneli krivičnu prijavu ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Okružnom tužilaštvu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Moje je bilo da obavim razgovor, da utvrdim činjenice, da te činjenice budu u njegovoj izjavi i da ga predam u dalju nadležnost vojno-istražnim organima i ja smatram da je on i procesuiran. Ali mi nije poznato šta se sa njim desilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, svakako. Predali ste ga vojnim istražnim organima, ali kako je to u našem zakonu uobičajeno, uz krivičnu prijavu, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja nisam pisao krivičnu prijavu, niti sam bio nadležan da pišem krivičnu prijavu. Krivičnu prijavu su pisali organi pravosuđa ili pravnici. Uprava bezbednosti je imala svog pravnika. Po činu pukovnik.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. I poslednje pitanje iz ovog seta. Da li vam je poznato da li je ova grupa o kojoj sada pričamo, razmenjena za vojnike, oficire JNA i njihove porodice koji su bili zatočeni u Republici Hrvatskoj?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Meni nije poznato da li je ta grupa razmenjena. Poznato mi je iz sredstava informisanja kako je bila organizovana razmena i sećam se da sam pukovniku Starčeviću, tada članu ili predsedniku Komisije za razmenu jednom odneo neki blok, telefonski imenik od supruga doktorice Vesne Bosanac, Lavoslava Bosanca, jer sam smatrao da njemu taj blok može da koristi i da će mu trebati, a mene bi mogli da optužuju da sam zadržao taj blok iz nekog posebnog interesa.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Časni Sude, možda je zgodan trenutak da napravimo pauzu.

SUDIJA PARKER: Najlepše hvala gospodine Vasiću. Napravićemo sada prvu pauzu i nastavljamo u 16.05.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Ja bih se samo vratio na tri detalja kojima smo se već bavili u prvom delu ispitivanja. A čini mi se da je ostalo nejasno. Prvo oko vaše funkcije sa koje ste otišli u penziju, znači funkcije u okviru Visokih vojnih škola. Da li ste imali sebi nadređenog starešinu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Imao sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Po pitanju bezbednosti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Imao sam. Moj nadređeni starešina je do tada bio načelnik odeljenja Generalštaba JNA. Načelnik Odeljenja bezbednosti Generalštaba JNA.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A vi ste vršili funkciju, koliko sam razumeo, načelnik ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: A ja sam otišao u penziju sa dužnosti načelnika Odeljenja, jer je u to vreme izvršena reorganizacija u okviru JNA i u tom sklopu je takva bila organizaciona struktura. Znači da sam otišao sa dužnosti načelnika Odeljenja bezbednosti Centra visokih vojnih škola.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. To smo sada razjasnili. Drugo što sam hteo da razjasnim. Govorili ste o tome da vi nista podnosili krivične prijave protiv lica koja ste isledivali, već je to radio pravnik Uprave bezbednosti.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ili pravnik u odeljenju Generalštaba.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su oni ove krivične prijave pisali na osnovu izveštaja koje ste im vi slali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesu. Krivičnu prijavu za procesuiranju grupe o kojoj je reč, suđena po terorizmu, znači je podnosio i predlog optužbe tužilac za SSNO.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. To i jeste u skladu sa tadašnjim ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Tadašnjim zakonom i organizacijom Vojnog suda i Tužilaštva vojnog.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali tu se radi dakle o zahtevu za sprovođenjem istrage. A ja sam pitao o krivičnoj prijavi koja je zapravo iniciranje i znak Tužilaštvu da razmotri da li postoje uslovi za stavljanje rešenja o zahtevu za sprovođenje istrage. Čuli smo da je to pisano po vašim izveštajima. Hvala vam. Još jedno pitanje mi je ostalo nejasno iz prethodnog razgovora. To je ovo pitanje veznao za gospodina Lavoslava Bosanca. Rekli ste da ste vi odneli telefonski imenik koji je njemu pripadao da bi mu bio predat pre razmene. Je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. On je očigledno već možda bio razmenjen. Ja sam odneo znači taj imenik koji se nalazio kod doktorice Vesne Bosanac. Ostao je kod mene. Ja sam ga odneo pukovniku doktoru Starčeviću koji je bio predsednik vojnog dela Komisije za razmenu ratnih zarobljenika.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Da li vam je poznato ko je osim doktora Starčevića, on je u to vreme imao čin pukovnika, je li tako? Ko je još ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: On je ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Bio u ovoj Komisiji za razmenu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To meni nije poznato. Ali ja smatram da su Komisiju za razmenu činile starešine Pravne uprave, Uprava za bezbednost ili Uprave ili Sektora za moral i da je tu bio i tužilac JNA, da je imao određenu ulogu. Znači, Tužilaštvo JNA. I da je ta Komisija formirana po naredbi Saveznog sekretara za narodnu odbranu. A da su razmenu... da je razmena vršena po spiskovima i u okviru stava predsednika Vlade i ministra obrane u to vreme, gospodina Panića "svi za sve".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je pre ove odluke predsednika Panića je bila jedna akcija Uprave bezbednosti na prikupljanju lica koja bi se razmenila za oficire i vojnike JNA i njihove porodice, koji su bili zatočeni na teritoriji Republike Hrvatske od strane hrvatskih snaga i nisu mogli napustiti teritoriju Republike Hrvatske. Da li vam je poznato?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Meni je poznato samo da je prvo lice koje je razmenjeno, a imalo je veze sa mojom delatnošću u logoru Sremska Mitrovica, je bila doktorica Sadika Biluš. Ona je bila isto načelnik odeljenja, jednog od odeljenja u vukovarskoj bolnici i ona je među prvima razmenjena za pilote, za oficire JNA koji su bili u zarobljeništvu u zatvorima Hrvatske.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je još neko od lica koje ste vi isledivali nakon bilo razmenjeno, a da je to vama poznato?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ja nisam u to vreme znao za koga je ili za koja lica je razmenjena grupa na čelu sa doktoricom Vesnom Bosanac. A naknadno sam čuo da su ta lica, ili pripadnici, državljani Hrvatske koji su bili u zatvoru i procesuirani za delo špijunaže i terorizma i tako u tom smislu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste to mislili da nam kažete da su oni bili pripadnici grupe "Labrador"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Sada ćemo preći na jednu novu temu. Ona se tiče... Izvinjavam se. Intervencija na transkript samo. U mom pitanju nije ušlo da se radi o grupi "Labrador".

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Ja odgovaram da sam naknadno čuo da su to članovi grupe "Labrador" koji su procesuirani, a naknadno sam čuo i da su presuđeni. Do tog vremena nisam... nije mi bilo poznato da li je presuđena i doktorica Vesna Bosanac i da li su ova lica koja su procesuirana od Suda u Zagrebu, da li im je već bila izrečena presuda ili su razmenjena u fazi kada još presuda nije donešena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je tada bilo poznato šta je zapravo bila delatnost i zadatak grupe "Labrador"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam imao prilike da pročitam neke izjave i neke presude i video sam da je kod mnogih od njih nađen ekspozitiv i da je po veštačenju taj ekspozitiv pripadao JNA.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da se vratimo na 19. jedanaesti 1991. godine. Rekli ste nam da ste od strane Uprave bezbednosti poslali na novi zadatak u Sremsku Mitrovicu i rekli ste nam da se tamo oformio novi Centar za prijem ratnih zarobljenika ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Logor.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Logor za prijem ratnih zarobljenika sa područja Vukovara. Šta je bio cilj ovakvog logora? Da li znate?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa to ne znam. Cilj i zadatak očigledno piše u naredbi za formiranje. Ja naredbu nisam video. Zadatak sam dobio od pretpostavljenih starešina. I moj izričiti zadatak je bio u radu sa ratnim zarobljenicima da se otkrivaju zločini i zločinci.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To su zapravo bili isti oni zadaci koje ste izvršavali i u ovom logoru u Begejcima?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste, jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je rečeno da lica koja ne budu procesuirana, za koje ne budete našli osnova da su izvršili ratne zločine ili krivična dela da će biti razmenjena za pripadnike JNA?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste, formirani su... Očigledno odmah su formirani spiskovi za razmenu. Tako se sećam da je prvo otišlo u razmenu lekarsko osoblje. Zatim su otišli neki pripadnici... civili za koje nije bilo osnove za procesuiranje. Oni su isto razmenjeni za neke građane, za neke Srbe sa teritorije Hrvatske ili za vojnike koji su se nalazili u zatvorima na teritoriji Hrvatske ili logorima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste došli u Sremsku Mitrovicu rekli su vam da će vaša ekipa dobiti još pojačanje u vidu ljudi iz Uprave bezbednosti, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li možemo da zaključimo da su ove poslove isleđivanja lica u Sremskoj Mitrovici vršili organi bezbednosti Uprave bezbednosti i organi bezbednosti Prve vojne oblasti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja bih molio da ovakvo pitanje postavite generalu Aleksandru Vasiljeviću, a ja vas molim da ja odgovoram samo na ona pitanja iz mog delokruga i zadataka koje sam ja izvršavao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi da li ste pri izvršavanju svojih zadataka u Sremskoj Mitrovici, isleđenje ovih lica, videli da su u ovim isleđivanjima učestvovali i predstavnici civilnih vlasti Istočne Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam. Video sam i imao sam prilike da ponovo sretnem ministra pravde u Vladi SAO Istočna Slavonija, Baranja i Zapadni Srem,

gospodina Vojina Sušu. On je doveo grupu pravnika. Mislim četiri ili pet, možda i šest koji su bili kontrolori našeg rada, što se tiče mene. Ne znam koga su još kontrolisali. Ali mene jesu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste... Kada ste stigli, kada ste dobijali ovaj zadatak, rekli ste da se oformljuje novi logor za ratne zarobljenike, da se očekuje veliki broj ratnih zarobljenika. Da li je pri tom korišćen termin "veliki broj ustaša"? Da li je bio termin koji se koristio u naređenjima komande Prve vojne oblasti i Vrhovne komande u njihovim izveštajima?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To meni nije poznato. Ja sam prvi put taj termin čuo u zoni odgovornosti ili na komandnom mestu pukovnika Mrkšića i na sastancima sa majoror Šljivančaninom. A takvo pitanje sam isto čuo kada je pukovnik Slavko Tomić pitao majora Šljivančanina: "Koliko ima zarobljenih tih ustaša?"

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste imali prilike da vidite bilo koje naređenje iz tog perioda ili bilo koji izveštaj komande Prve vojne oblasti, a koji se tiče pitanja zarobljenih lica?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam imao prilike da vidim, niti da čujem o takvom naređenju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala vam.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja mogu samo da kažem da je starešina logora u Sremskoj Mitrovici, znači postavljen od načelnika Uprave bezbednosti. To je, ja sam to rekao u svojoj izjavi, da je to pukovnik Jugoslav Maksimović. On se i potpisivao kao komandant logora.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I on je bio odgovoran načelniku Uprave bezbednosti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Juče ste nam opisali vaš dolazak u Šid. Mene interesuje šta biste vi rekli ako vam kažem da pukovnik Kijanović, koga ste juče pominjali kao člana vaše grupe, tvrdi da ste vi još u Šidu proglašeni za vođu ove grupe?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja bih želeo da se sretнем овде пред овим часним Судом и пред вama са pukovnikom Kijanovićem i da poravnamo naše izjave.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da je pukovnik Tomić, za koga vi tvrdite da je bio šef grupe, tada bio u poodmaklim godinama, za razliku od vas i da je u vašu grupu kooptiran kao dobrovoljac, a ne po pozivu Uprave bezbednosti, ako što ste vi, da li bi onda mogli prihvatiti moju tvrdnju da ste vi bili na čelu te grupe, a ne pukovnik Tomić?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne bih. Mogu i da vam obrazložim činjenicama ako bude potrebno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi zapravo bili najiskusniji pojedinac u grupi koga je pozvala Uprava bezbednosti, upravo imajući u vidu vaše zasluge u borbi sa

unutrašnjim neprijateljem? A za razliku od vas, pukovnik Tomić je oficir iz Drugog svetskog rata iz sasvim drugog vremena, zar nije tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne bih prihvatio ni takav stav, zato što je pukovnik Tomić dugogodišnji organ bezbednosti. On je učesnik rata. A obojica nas smo rođeni u Zapadnoj Slavoniji. On je nešto bliže Jasenovcu nego ja, ali obojica gravitiramo tom delu. On ima verovatno iskustva iz Drugog svetskog rata. Možda veća nego što su moja, što se tiče Jasenovca, ustaša i ostalog.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, vi tvrdite da je Uprava bezbednosti na čelo grupe postavila dobrovoljca, umesto stručnjaka koga je zbog svojih sposobnosti pozvala iz penzije da bude član ove grupe.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: U Pravilu službe organa bezbednosti i u Zakonu o opštenarodnoj odbrani, ako malo bolje istražite, naćićete da je načelnik Uprave bezbednosti i načelnik Odeljenja bezbednosti armije i njemu ravnim, kao što je Mornarica, Vazduhoplovstvo, nadležan i ovlašćen da formira operativne grupe sa konkretnim zadacima, da u tim grupama mogu da budu dobrovoljci i aktivna vojna lica.

TUŽILAC MOORE: Da li mogu da intervenišem na trenutak? Uz najveće poštovanje, koliko se ja sećam, bilo je postavljeno pitanje o tome da je pukovnik Tomić bio dobrovoljac i da li je to svedok znao. Svedok je odgovorio da on to nije znao ni na koji način, naime da je Tomić bio vođa grupe. Sada je situacija nastala da uvažni kolega na strani 40, u redu broj 13 kaže: "Dakle, vi tvrdite da je Uprava bezbednosti imenovala dobrovoljca da bude vođa grupe, a ne stručnjaka koga su pozvali iz penzije da u tome učestvuje". I dakle, ne spominje se njegovo saznanje da li je pukovnik Tomić dobrovoljac ili nije. I postoji tvrdnja koja se iznosi pred Sud od uvažnog kolege.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Moore. Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Časni Sude, mislim da imamo problem sa specifičnošću jezika, odnosno sa prevodom. Nije gospodin Vujić rekao da ne zna da je gospodin Tomić bio dobrovoljac, ali sad ću ga pitati ponovo. Da li ste vi znali da je gospodin Tomić bio dobrovoljac ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U to vreme?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja nisam znao... Molim vas.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pukovnik Tomić je isto pozivan na razgovor u Upravu bezbednosti, pa također kod pukovnika Radojevića, jer je pukovnik Tomić isto također radio u tom organu Uprave bezbednosti, gde je tada obavljao dužnost pukovnik Radojević.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vi tvrdite da vam pukovnik Tomić nikada nije rekao da se dobrovoljno prijavio na ovaj zadatak?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa i ja sam pristao dobrovoljno, ali prvo sam pitan isto. I ja sam bio u rezervi i pitan: "Da li pristaješ?". Znači, volja, tražena je moja volja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Moje pitanje vama je bilo da li vam je pukovnik Tomić ikada rekao da je dobrovoljac, da se dobrovoljno prijavio?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Na takav način ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. A šta biste rekli ako vam kažem da je pukovnik Tomić za života pričao da je slučajno primio telefonski poziv za odlazak u Sremsku Mitrovicu, a da ste zapravo vi bili vođa te grupe?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Njegovo je pravo da se brani. Da je pukovnik Tomić tu, sada bi se on i ja gledali u oči i poravnavali. Isto tako mogu da vam kažem da je pukovnik Tomić pred smrt, pred svoju smrt, znači to je možda mesec dana pred svoju smrt, pozivao mene i još jednog kolegu da ga posetimo posle operacije. On je tada meni rekao: "Ti moraš da budeš svedok". A ja sam rekao: "Možda ćeš i ti ostati živ, pa ćeš biti svedok", pa smo malo kroz razgovor došli do toga da je on rekao, da mi je rekao ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da nije rekao pravu istinu. Meni je žao što sada moram to da vam kažem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, kada ste krenuli iz Sremske Mitrovice u Šid, rekli ste da ste krenuli vojnim vozilom koje je zadužio i vozio pukovnik Kijanović. O kom se vozilu tu radilo? Da li nam možete reći?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Radilo se o "Zastavi", kako kod nas u Srbiji popularno kažu "Kec". I mogu da vam kažem da je sa tim vozilom bio zadužen pukovnik Kijanović, da je vozilo pripadalo organizacijskoj jedinici pukovnika Radojevića. Da je on pravdao listu sa gorivom. Da je on dovodio na tehnički pregled. Isto tako mogu da vam kažem da je pukovnik Kijanović otišao u penziju tek iz Vojske Jugoslavije, a ne iz JNA, kako sam ja čuo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A šta bi rekli... Vi ste rekli na pitanje mog uvažnog kolege da ste po dolasku u Šid stali sa ovim vozilom i da je pukovnik Tomić otišao do pukovnika Petkovića, a da ste vi ostali u kolima, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ja pri tome nisam ostao sam u kolima. Još su bila trojica starešina. Znači, moraće i oni da kažu svoje mišljenje i istinu. I ja bih molio da to kažu oni pred vama.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hoćete li mi samo ponoviti imena ovih starešina koji su bili tu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To su Stošić Slobodan...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo polako zbog transkripta.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Znači, to su prvo, Kijanović, pukovnik Kijanović, zatim Stošić Slobodan, kapetan prve klase i to su Stevan Mirković, zastavnik. Posle povratka pukovnika Tomića i kad je rekao da ćemo zadatak primiti od pukovnika

Mrkšića, znači da je sledeće da dođemo u Negoslavce na komandno mesto i da za tu svrhu dobivamo pratnju oklopnog transportera ili oklopnog borbenog vozila koje će ići ispred nas, kao što sam izneo u mojoj izjavi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Šta biste rekli ako vam kažem da pukovnik Kijanović tvrdi da ste svi zajedno otišli do pukovnika Petkovića i do generala Babića i da je pred svima vama rečeno da idete u Negoslavce?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To nije tačno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da se komandno mesto generala Babića i pukovnika Petkovića nalazilo u zgradi pošte u Šidu. Je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam tako rekao. Rekao sam, znači da je Štab pukovnika Petkovića bio u zgradi pošte u Šidu. A to je verovatno njegovo komandno mesto... A pukovnika... generala Babića smo sreli tek naveče, noću, pri povratku... u jutarnjim časovima pri povratku iz Negoslavaca, 20. na 21. novembra 1991. godine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste ga sreli u zgradi pošte?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: U zgradi pošte na spratu, na nivou gde su bile prostorije pukovnika Petkovića, ali on nije bio u tom prostoru i u taj prostor je ulazio samo pukovnik Tomić Slavko i zadržavao se duže vremena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je svoju kancelariju u toj pošti imao general Babić u koju ste vi ušli?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne verujem da je... A možda i jeste, ali nisam to shvatio kao kancelariju, već kao prostoriju u kojoj je sedeo general Babić i u kojoj smo se mi zadržavali, pili kafu i bili počašćeni vinjakom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je u toj prostoriji bio radni sto za kojim je sedeo general Babić?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: On je sedeo na stolu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam onda možete reći gde se nalazio štab generala Babića?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije mi to poznato gde se nalazio štab generala Babića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste vi generala Babića očekivali da zateknete tamo?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam očekivao generala Babića. Kada smo ušli unutra prvo se sa Babićem pozdravio pukovnik Tomić i nakon kraćeg razgovora sam otišao u prostor pukovnika Ljubiše Petkovića. Ljubiša Petković je izlazio da se pozdravi sa nama. Meni nije poznato ko se još nalazio u prostoriji ili kancelariji pukovnika Petkovića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi u to vreme profesionalno saradivali sa generalom Babićem?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio potčinjen generalu Babiću, osim što sam imao obavezu, znači, da ga pitam kao što sam ga pitao i da se pozdravimo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja sam pitao da li ste saradivali na nekim poslovima?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Mi smo mogli da saradujemo iz vremena kada smo bili oficiri ranga potpukovnika i pukovnika. On je isto nekada radio u Upravi bezbednosti, kao što sam i ja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A krajem 1991. godine da li ste tada stručno i profesionalno saradivali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da kažem da sam od njega dobijao bilo kakve zadatke, niti mogao da dobijem takve zadatke bez da za takve zadatke nije znao Aleksandar Vasiljević.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da li su se tada u zgradi pošte u Šidu nalazile i strukture kontraobaveštajne grupe nalazile i strukture kontraobaveštajne grupe Ratnog vazduhoplovstva?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije mi to poznato. Niti sam bilo koga vidio. Osim što sam čuo za jednog pukovnika, sad bih morao da se setim kako se zove, da je se on isto nalazio u tom prostoru, ali on je samo nosio vazduhoplovnu uniformu, a očigledno da je pripadao isto štabu pukovnika Petkovića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da ste posle zadržavanja u Šidu došli u Negoslavce. Da li ste još u Šidu saznali šta će okvirno biti vaš zadatak u Negoslavcima ili je on proizilazio iz zadatka koje ste već dobili iz Uprave bezbednosti prilikom dislociranja vaše grupe iz Begejaca u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To je složeno pitanje kako ste ga postavili. Ja sam u sklopu izjave i u sklopu toga što sam izneo pred ovim Sudom... Izvinjavam se, rekao da je pukovnik Tomić, znači prvo u Mitrovici rekao: "Razgovarao sam sa pukovnikom Petkovićem Ljubišom i on je rekao da treba da idemo kod njega odmah u Šid, da se očekuje pad Vukovara i veći broj ratnih zarobljenika i da ćemo učestvovati u zadatku njihovog prihvata i evakuacije. Kada smo došli u Šid i kada je pukovnik Tomić otišao da primi zadatak, on ništa drugo nije preneo osim: "Idemo dečki", kako je on imao običaj da kaže: "Dečki, idemo dalje. Treba da se javimo u Negoslavcima pukovniku Mrkšiću gde ćemo dobiti zadatak".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vaš zadatak koji ste... Da li ste prilikom dobijanja ovog zadatka od pukovnika Petkovića, kako ste nam to sada ispričali, da li ste nakon toga obavestili svoje pretpostavljene u Upravi bezbednosti ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja nisam ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da ste od Petkovića dobili zadatak?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja nisam dobio zadatak od pukovnika Petkovića. Ja nisam ni video pukovnika Petkovića tom prilikom, osim u povratku. Tada je kod pukovnika Petkovića išao samo Slavko Tomić. To vam otvoreno i iskreno kažem i mogu i da vam dokažem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Ali moje pitanje je da li su vaši pretpostavljeni iz Uprave bezbednosti znali da je vaša grupa dobila zadatak od pukovnika Petkovića i da ste predislocirani iz Mitrovice u Šid?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To meni nije poznato, osim ako je poznato pukovniku Tomiću i pukovniku Petkoviću. Pošto su obojica mrtvi, ja ostajem na tome kao što sam rekao ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali mi recite ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ali tu postoje drugi svedoci.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali mi recite kao dugogodišnji radnik Uprave bezbednosti, da li ste vi mogli kao grupa, koja je poslata na zadatak od strane Uprave bezbednosti, da primite zadatak od nekog drugog i odete na neko drugo mesto za to, a da se ne javite Upravi bezbednosti da oni ne znaju gde ste?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, to ne bi mogao neko da nam prenese, jer naša je grupa radila isključivo po zadatku načelnika Uprave bezbednosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je zadatak o kome ste govorili da ste saznali od pukovnika Petkovića, odnosno vama je preneo pukovnik Tomić, kažete, da vršite poslove prihvata i evakuacije ratnih zarobljenika? To ste saznali, rekli ste, još u ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Još kad su vas iz Šida zvali ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da učestvujemo ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da učestvujete, da li je taj zadatak zapravo istovetan onaj koji ste dobili i u Negoslavcima, prihvata i evakuacija ratnih zarobljenika?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu decidirano da vam odgovorim da je to tako, jer u pravilima međunarodnog ratnog prava i pominje se šta je zadatak vojne policije, ali ne pominje se šta je zadatak organa bezbednosti u vezi sa ratnim zarobljenicima. Znači, takva pravila, ali se pominje u jednoj tački da rad i formiranje, obrazovanje, znači, prvog logora i logora za ratne zarobljenike i u vezi sa tim, propise donosi savezni sekretar. Iz toga proističe da tu postoje i ratni propisi. Ali ovde ih ne vidimo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Vujiću, ja sam vas samo pitao jednu stvar. Rekli ste nam da vam je pukovnik Tomić preneo zahtev ili naređenje pukovnika Petkovića da vaša grupa ide u rejon Vukovara zbog prihvata i evakuacije ratnih zarobljenika, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da učestvuje u prihvatu i pomogne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Učestvuje u prihvatu ..

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I pomogne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I pomogne. Da li je to sadržinski isti zadatak koji ste dobili u Negoslavcima da idete da prihvatite i evakuišete ratne zarobljenike? To vas pitam. Jednostavno pitanje.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ja bih vama to odgovorio kroz sadržaj koji sam ja izneo u mojoj izjavi. To bi ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Odgovorite mi sa da ili ne, molim vas.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ali još mi jednom ponovite, ja vas molim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hoću. Rekli ste da ste od strane pukovnika Petkovića dobili zadatak da krenete u rejon Vukovara... pre toga Sremske Mitrovica, pa Vukovara sa zadatkom da učestvujete u prijemu i evakuaciji ratnih zarobljenika, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da pomognemo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste sadržinski isti zadatak, kažete, dobili i u Negoslavcima?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kakav ste zadatak dobili u Negoslavcima?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Kao što sam izneo pred ovim časnim Sudom i u mojoj izjavi, pukovnik Mrkšić je dobio zadatak. Tako sam shvatio. On je preneo svoj zadatak majoru Šljivančaninu. Major Šljivančanin je nas upoznao sa zadatkom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine, ja vas pitam da li su to sadržinski isti zadaci? Ne ko vam je naredio, ko je preneo. Pitam da li su to sadržinski isti zadaci u odnosu na one koje ste dobili od pukovnika Petkovića? Da ili ne?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja nisam... Ja ne mogu da odgovorim zato što ja nisam dobio zadatak od pukovnika Petkovića. Ja sam za zadatak čuo od pukovnika Tomića. On je takav zadatak preneo ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da učestvujemo i da pomognemo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to sadržinski istovetan zadatak koji ste čuli od pukovnika Tomića da mu je prosledio pukovnik Petković?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam tako to čuo od Tomića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se, ja ne znam kako uvažni kolega misli da se da odgovor na to pitanje ako zapravo on nema podataka o tome šta je Petković rekao Tomiću?

SUDIJA PARKER: Da, ova stvar vredi gospodine Moore.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja sam upravo svedoka pitao šta mu je rekao pukovnik Tomić da je čuo od pukovnika Petkovića šta je njihov zadatak i da li je taj zadatak sadržinski isti sa onim zadatkom koji su dobili u Negoslavcima. To već pominjem peti put, ali svedok nikako da odgovori.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ja ...

SUDIJA PARKER: A odgovor koji je dat je: "Ja nisam lično dobio zadatak, ja sam samo čuo".

ADVOKAT VASIĆ: Da, časni Sude. Hvala vam. Ali ja ga pitam da li je to šta je čuo o zadatku istovetno sa onim zadatkom koji je dobio u Negoslavcima.

SUDIJA PARKER: Ja sam mislio da je on dao konkretan odgovor na to pitanje nešto ranije. Pitanje je bilo da li je grupa trebalo da pomaže ili da obavi zadatak. Tu dakle imamo razliku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Ja upravo pitam... Mislim da nije jasno odgovorio na moje pitanje. Zato toliko i pokušavam. Pitaću ovako. Koji su zadatak dobili u Negoslavcima?

SUDIJA PARKER: Pa ja sam sasvim dobro razumeo. Ja mislim da je razlika, jednostavno govoreći, u tome da li je to bio zadatak pukovnika Mrkšića ili te grupe. Zar nije u tome stvar?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne. Čini mi se časni Sude... Sad ću ga ispitati na ovo pitanje da li je to zadatak gospodina Mrkšića, ovaj, pukovnika Mrkšića. Dotle još nismo stigli, pa ćemo se onda vratiti na ovu temu. Vi ste nam rekli da je pukovnik Mrkšić dobio zadatak. Da li ste vi videli da je on dobio zadatak, odnosno naređenje? Da li ste čuli da je on dobio zadatak ili to samo vi zaključujete?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Čuo sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Od koga ste čuli?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Od majora Šljivančanina, koji je rekao: "Postoji plan", a to znači postoje snage i sredstva za izvršenje tog zadatka. Ja sam nas podrazumevao isto kao snage koje pomažu izvršenju tog zadatka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Je l' vam rečno ko je napravio taj plan, čiji je to zadatak, ko je dao naređenje da se taj plan napravi?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To mi nije rekao major Šljivančanin. Da li je njemu bilo poznato ne znam. Ali očigledno da je postojao plan, jer ne bi mogao da se realizuje da nije postojao. Znači, potrebne su ogromne snage i sredstva da se taj zadatak sprovede. Potrebno je bilo obrazovati logore, znači u Sremskoj Mitrovici za prihvatanje. To su trebala usaglasiti najmanje dva ministarstva, Ministarstvo pravde i Ministarstvo odbrane. Trebalo je materijalizovati taj zadatak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li to... Da li ste vi videli postojanje bilo kakvog naređenja ili ovo zaključujete iz ovoga šta ste nam rekli?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam video postojanje tog naređenja ali iz organizacije kao što je proisteklo i koju sam opisao u svojoj izjavi i rekao pred ovim Sudom, znači očigledno je da je postojao plan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Odakle vam podatak da je ovaj zadatak dobio pukovnik Mrkšić ako niste videli naređenje i niste znali od kog organa ovaj zadatak potiče?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Zarobljenici su se nalazili u zoni odgovornosti komandanta pukovnika Mrkšića. Objekat u kome su bili ratni zarobljenici bio je u zoni odgovornosti pukovnika Mrkšića. Objekat je bio štićen od jedinice vojne policije pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Doći ćemo na to. Recite mi, a zar to nije bilo u odgovornosti... u zoni odgovornosti generala Živote Panića takođe i u zoni odgovornosti Mileta Babića i Ljubiše Petkovića i Aleksandra Vasiljevića?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Poštovani gospodine Vasiću, ja kao profesionalni vojnik znam šta je zona odgovornosti. Cela Jugoslavija je nekad bila jedna zona odgovornosti. Štitila se Ustavom. I vidite kako je svako za nešto odgovarao. Znači, jedna jedinica takvog ranga kao što je brigada i operativna grupa, imala je svoju zonu odgovornosti. Pukovnik Mrkšić tačno zna gde je bila njegova zona odgovornosti i koje jedinice su bile njemu potčinjene. Meni to nije poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi samo, kada ste dobili zadatak od pukovnika Petkovića, koji vam je preneo pukovnik Tomić, šta je on zapravo vama rekao, šta vi to treba da radite ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U Šidu ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da pomognemo ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I u Vukovaru?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da pomognemo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Šta to znači "da pomognete"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To znači da radimo ono što smo radili. Ali ja sam rekao da su neki radili i nečasno. Ja sam radio ono što sam dobio i shvatio da mi je zadatak i to sam radio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nisam siguran da sam vas razumeo šta je zapravo bio vaš zadatak. To nam niste rekli. Koje konkretno radnje da preduzmete?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da pomognemo. A videli ste u čemu se ogledao moj zadatak. Kada je pukovnik Tomić pred ostalima preneo svoju nadležnost na mene i rekao da ću ja da rukovodim ukrcavanjem ili odvajanjem ratnih zarobljenika u objektu

"Velepromet", ja sam to prihvatio kao zadatak i radio sam onako kao što sam izrekao pred ovim Sudom i uz dopunska objašnjenja koja vi sada od mene tražite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to što ste nam rekli sada da ste radili spada u termin "prihvat i evakuacija ratnih zarobljenika"? Da li to spada u taj termin?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Spada, osim onog dela koji se striktno odnosi na mene kada sam ja rekao: "Ja preuzimam komandu, ja lično preuzimam komandu". Tako sam ja rekao potčinjenom starešini od majora Šljivančanina. A mogu još da vam kažem kako je major Šljivančanin preneo zadatak, ako je to potrebno. Ako vam nije ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne. Ja sam vas samo pitao o sadržini zadatka. Doći ćemo na te druge teme. Hvala vam. Recite mi da li ste dok ste u Šidu bili informisani da se pripadnici Zbora narodne garde i drugih paravojnih formacija Hrvatske skrivaju u bolnici i na drugim mestima u Vukovaru, pokušavajući da izbegnu da budu otkriveni?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ništa u Šidu, ništa u Mitrovici... Ništa u Mitrovici, pa u Šidu nismo čuli o tome. Niti sam imao predstavu gde su Negoslavci dok u njih nisam došao i shvatio šta nam je zadatak posle informisanja od strane pukovnika Mrkšića i prenošenja zadatka od strane majora Šljivančanina.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi da li je nakon što se pukovnik Tomić vratio od pukovnika Petkovića, kako vi to kažete, da li je vama pukovnik Petković dodelio jednu grupu oficira Odelenja bezbednosti Prve vojne oblasti da sa vama idu u Negoslavce?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije nam dodelio. On nam je dodelio oklopno borbeno vozilo da nas doprati do komandnog mesta pukovnika Mrkšića. Molim vas... Molim vas samo za malo pažnje, pa ćete shvatiti moj odgovor. Mi smo grupu, operativnu grupu pukovnika Petkovića zatekli već u Negoslavcima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste kada ste davali izjavu istražnom sudiji Vojnog suda 28. februara 2000. godine rekli drugačije, da ste iz Šida krenuli sa dvoja kola i da je u drugim kolima bila grupa oficira koju vam je dodelio pukovnik Petković? Da li se toga sećate?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Ja se sećam šta je zapisano u toj izjavi ...

TUŽILAC MOORE: Ne, oprostite, ja sam mislio da smo uspostavili praksu da ukoliko se spori nešto šta je rečeno ranije, da treba pokazati dokument i to svaki put i treba da se ukaže na to gde se u dokumentu to nalazi, tako da obe strane znaju gde je to. I pravedno je i prema svedoku da se to tako radi. Ja samo tražim da se, kao i ranije, predoči dokument i da se uputi na tačno mesto u dokumentu gde to stoji.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Časni Sude, ja to mogu učiniti svakako mom uvažnom kolegi. Nije problem. Nego sam mislio da ovako ide brže, pogotovo kad svedok ne spori činjenicu da je to rekao. Ali evo, ja ću reći za mog uvažnog kolegu. To je na strani 3, dakle BHS verzije zapisnika.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Poštovani gospodine Vasiću. Ja znam da je to zapisano. Ja tako nisam rekao postupajućem sudiji. Ja sam rekao da je ispred našeg vozila

išao "BOV". A ja se izvinjavam što ću vam sada reći. Meni je Slavko Tomić rekao u smehu, on je voleo tako da se malo provokativno šali: "Ja sam rekao da smo se mi vozili oklopnim vozilom do Negoslavaca". A vi proverite njegovu izjavu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Hvala vam. Ja ću zamoliti ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, ja vam dajem slobodu postupanja koliko je to god moguće u ovom unakrsnom ispitivanju, ali ako vi hoćete da Pretresno veće primi k znanju na adekvatan način razlike u iskazima, onda morate da se poslužite uobičajnom procedurom i da date svedoku da pogleda šta je rečeno ranije, zatim da prizna da to tamo piše, da prizna da je to različito i da onda doda objašnjenje ako ga ima. To do sada još nije učinjeno. Vi znate kakva je sadašnja izjava svedoka i njegov stav u vezi s tim događajima. To je u redu. Dakle, ako vi hoćete da mi uočimo razliku, učinite to kako treba.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam časni Sude. Upravo ću to učiniti. Zamolio bih poslužitelja da svedoku da primerak njegove izjave date kod Vojnog suda 28. drugog 2000. godine na stranici 3. Ja sam vam obeležio pasus. A za moje uvažne kolege i Pretresno veće to je ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Časni Sude ja sam pročitao ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Za mog uvažnog kolegu i Sud to je na strani 3 takođe. Gospodine, molim vas da naglas polako pročitate ovaj pasus koji sam vam obeležio.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, ja sam pročitao ovaj pasus ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne. Molim vas naglas pročitajte da svi čujemo, da bi on ušao u transkript.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: "U Šidu smo se javili pukovniku Petković Ljubiši, koordinatoru rada organa bezbednosti Prve armije koji je bio zadužen za prihvatanje, selekciju i disperziju ratnih zarobljenika. Sa njim je razgovarao samo Slavko Tomić, a mi ostali smo čekali u kolima. On je dodelio nama i njegovu operativnu grupu i sa dva auta smo krenuli preko Tovarnika u selo Negoslavce na komandno mesto Operativne grupe Jug i javili se komandantu Mrkšiću."

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Tu jasno piše... Da li ste vi ovo izjavili?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam... Sad ću vam reći šta je tu uneto kao zamka. Znači, sve ovo stoji. On je odavde: "On je dodelio", znači on je dodelio, pukovnik Petković, nama oklopno vozilo koje je ispred nas išlo preko Tovarnika u Negoslavce. Znači, trebalo je da stoji kao što sam ja rekao: "Tamo smo zatekli i operativnu grupu pukovnika Petkovića koja se nama priključila u obavljanju zadatka".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I vi tvrdite da ste sve ovako kao što sada kažete, tada ispričali istražnom sudiji, a da je on pogrešno zapisao?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. Tvrdim. I mogu da vam kažem. Kada sam o tome rekao ili kada smo pričali sa pukovnikom Tomićem, on je u šali ili provokativno rekao: "Ja sam mu rekao da smo išli samo sa oklopnim borbenim transporterom". Ja sam

ga pitao: "Zašto?". "Pa zato da ne bih pominjao pukovnika Kijanovića koji je bio zadužen sa vozilom Uprave bezbednosti i da nas je on vozio."

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kada ste saslušavani od istražnog sudije Okružnog suda u Novom Sadu i kada ste davali ove ispravke, to smo već prošli na početku vašeg iskaza ovde, vi niste skrenuli pažnju da je ova konstatacija ovde netačna.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa to se ne može ispraviti gospodine Vasiću. Vi to znate. Što je jednom zapisano ne može da se ispravi. To se samo može raščistiti i dokazati. A ja vas molim... I vi ćete sresti i druge svedoke osim mene, pa ćete čuti od njih da li ja govorim istinu ili ne govorim. Pa nisam ja sam bio tamo gospodine Vasiću. Tamo je mnogo ljudi bilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Više nam ova izjava neće trebati, ja se nadam. Hvala vam. Rekli ste nam da ste došli u Negoslavce i da ste tamo zatekli ovu grupu iz organa bezbednosti, odnosno Odeljenja bezbednosti iz Prve vojne oblasti.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U kakvim ste ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Čiji je starešina bio Munćan Dragan, major. Možda je već bio major ili je bio kapetan prve klase.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je ova grupa ušla u sastav vaše grupe?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ona je bila sa našom grupom. Ali je ona izvršavala i neke svoje zadatke. Oni, kako su rekli, oni su duže vremena tu bili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste da su oni izvršavali i neke svoje zadatke ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da su izvršavali i neke zadatke koje su dobili od vaše grupe?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Oni nisu mogli dobiti zadatke od naše grupe, jer nisu pripadali i to bi bilo protivrečno subordinaciji. Ja ne verujem da bi se general Mile Babić složio sa tim. A isto tako smatram da se ne bi ni Aleksandar Vasiljević, osim kao nadležan i kao najstariji načelnik organa bezbednosti, što mogao je da kontroliše svačiji rad od nas.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I mogao je da naredi da vam se ova grupa dodeli da radi zajedno s vama?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Mogao je, ali samo napismeno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste da ste došli u štab Operativne grupe Jug 19. jedanaestog. Oko 20.00, kažete. Da li nam možete opisati gde se nalazilo to komandno mesto Operativne grupe Jug u Negoslavicima?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Štab se nalazio u selu Negoslavci. Ta zgrada, vila, ja smatram da je to bila vila, nalazila se sa leve strane puta u pravcu Vukovara. Imala je dva

nivoa, koliko se sećam i dobro utvrđen podrum. Ja sam boravio samo u prizemnim prostorijama, tu gde se nalazila kao operativna sala i tu nas je primio pukovnik Mrkšić.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li je tu bilo još prostorija ili ste vi videli samo tu jednu prostoriju, tu koju zovete operativna sala?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jednu i jednu manju, koja je isto bila u tom sastavu, na tom nivou. Možda malo uzdignuta. Ali na tom nivou. Ja nisam ulazio u druge prostorije, niti znam ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A šta je bilo u toj maloj sobi?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Tu je bila i jedna operativna karta i koliko se sećam, bio je sto i stolice.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A zašto ste ulazili u ovu prostoriju?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa tu smo imali deo sadržaja informisanja i o tome što nas je informisao pukovnik Mrkšić o zadacima brigade, o borbi ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To vas je informisao u toj maloj sobi ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kada ste bili u operativnoj sali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pre toga. Kada smo se pozdravili sa njim, sa pukovnikom Pavkovićem Nebojšom, sa potpukovnikom Panićem Miodragom, načelnikom štaba pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste već pomenuli Nebojšu Pavkovića, da li je on bio predstavnik Vrhovne komande u to vreme? Da li ste to rekli ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To sam ja rekao i ja sam ga znao kao takvog. Nemojte me terati da dokazujem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Prevodilac nije čuo ime. Radi se o Nebojši Pavkoviću, tada pukovniku ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Ja pominjem činove iz tog vremena. Ja se izvinjavam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kada ste rekli da ste dobijali zadatke u ovoj maloj sobi, ko je bio sve prisutan ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Bili su prisutni ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada vam je obrazlagana situacija u Vukovaru?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Bili su... Bio je, znači, Tomić, Kijanović, ja, Stošić. Bili su i organi bezbednosti iz grupe majora Muncana, kapetana prve klase i bio je povremeno i major Šljivančanin.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, ime koje prevodici nisu čuli bilo je ime načelnika štaba pukovnika Mrkšića. Mislim da to nije razjašnjeno u zapisniku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam časni Sude. Zaista nisam primetio. Sada ćemo to razjasniti. Ja sam mislio da je problem bio u drugom imenu. Molim vas ponovite ko je bio načelnik štaba pukovnika Mrkšića?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Bio je potpukovnik Panić.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Miodrag Panić?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Objasnili ste nam da ste 19. jedno vreme proveli u Negoslavcima, a da ste kasnije krenuli za Vukovar. Recite mi da li ste tog 19. jedanaestog u Negoslavcima bilo gde videli načelnika Uprave bezbednosti, gospodina Aleksandra Vasiljevića?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nigde ga nisam video, premda sam očekivao da ću ga negde videti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A njegovog zamenika gospodina Tumanova?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, ni njega nisam video i nisam očekivao da ću njega videti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li nam možete reći zbog čega ste očekivali da ćete videti gospodina Vasiljevića?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa smatrao sam da je to toliko odgovoran zadatak, da je on iz nadležnosti operativnog komandovanja i rukovođenja od strane načelnika Uprave bezbednosti. Znači, što se tiče ratnih zarobljenika, to je složen zadatak i sigurno da su tu odgovorne najodgovornije starešine koje su očigledno imale zadatak prema tom planu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste ikada čuli da je gospodin Vasiljević bio te večeri u Negoslavcima? Da li ste čuli da je on to sam izjavio svedočeći pred ovim Sudom u *Predmetu Milošević*?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam to čuo i ja bih voleo da sam ga video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste, čini mi se, na pitanje mog uvažnog kolege, rekli da vam je pukovnik Mrkšić, ukratko vam izlažući situaciju u Vukovaru, rekao da se sastajao sa Marinom Vidićem?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste, jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I da je Marin vidić potpisao akt o predaji hrvatskih snaga?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste, jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste sigurni da vam je gospodin Mrkšić ovo rekao s obzirom, da vam kažem poziciju mog klijenta, da se on nikada nije video sa

gospodinom Vidićem u Vukovaru, da gospodin Vidić nije nikada potpisao akt o opštoj kapitulaciji hrvatskih snaga, već su se predaje hrvatskih snaga odvijale u dogovorima sa lokalnim komandantima, kao što je bilo, recimo, na Mitnici, gde je pukovnik Pavković pregovarao sa komandantom Karaulom, Komšićem i drugima? Da li ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne verujem da to nisam čuo tamo na komandnom mestu i mogu da tvrdim da sam čuo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Od koga ste to čuli?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da sam to čuo od pukovnika Mrkšića i ako je Marin Vidić, kao predstavnik, kao opunomoćeni hrvatske Vlade i predsednika Tuđmana u to vreme potpisivao predaju, onda je samo mogao pukovniku Mrkšiću, najstarijem komandantu u toj zoni. Tako je i po pravilima međunarodnog ratnog prava.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, ali vi nemate saznanja da li je Marin Vidić potpisao predaju hrvatskih snaga i da li uopšte znate da li je takav akt o opštoj predaji hrvatskih snaga ikada potpisan?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja nisam obavljao razgovore sa Marinom Vidićem kao ratnim zarobljenikom. To je radio pukovnik Tomić Slavko. Ja da sam obavljao razgovore sa njim, ja bih sad decidirano mogao vama da kažem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svakako. Ali recite mi šta vam je o tome rekla gospođa Vesna Bosanac? Da li je ona bila upoznata sa delovanjem Marina Vidića u pogledu predaje hrvatskih snaga?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam ona je rekla da je Marin Vidić bio, znači, to što je bio, da je bio član Glavnog kriznog štaba i da se njoj nije svidelo kada je Marin Vidić premestio Krizni štab u bolnicu. Morao bih da konsultujem i izjavu koju je napisala gospođa Vesna Bosanac, ali ja tu izjavu, kada je od mene uzeta, nikada više nisam video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Možda ćemo u jednom trenutku doći do te izjave i razgovora sa Vesnom Bosanac. No, trenutno se bavimo ovim događanjima u Negoslavicima. Da li je prilikom ovih razgovora o situaciji u Vukovaru da li je bilo govora o tome da je postojalo naređenje da se izvrši prikupljanje ratnih zarobljenika radi trijaže i eventualne razmene za pripadnike JNA? Da li vam je spomenuto da je takav zahev došao iz Uprave bezbednosti ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na terenu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije. Samo je prvi zadatak bio evakuacija iz zone borbenih dejstava. To je predviđeno pravilima i tek posle toga je moguće vršiti selekciju. Ako je neko rekao da je selekcija vršena tu, na licu mesta, taj je pogrešio i ogrešio se o istinu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Imam još dva pitanja da zaokružimo i ovaj deo. Da li ste tu na komandnom mestu saznali da su osnovni zadaci JNA u Vukovar bili deblokada kasarni i uspostavljanje mira na teritoriji?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To sam čuo i kroz sredstva informisanja. To sam čuo od pukovnika Mrkšića kada nam je rekao koja je njegova brigada imala zadatak i on je rekao da je brigada izvršila taj zadatak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na pitanje mog uvažnog kolege rekli ste da ste čuli da je 600 ljudi izbačeno iz stroja. Da li je to broj poginulih i ranjenih pripadnika Operativne grupe Jug u celini?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne verujem da je to takav broj i nikad nisam saznao pravi broj, osim što je pukovnik Mrkšić rekao, da li je samo mislio na brigadu ili i ostale jedinice u zoni odgovornosti, zoni njegove odgovornosti, on je rekao da je oko 600 ljudi izbačeno iz stroja, da ima mnogo poginulih, da ima mnogo starešina poginulih. Pa je rekao, kao što sam rekao u svojoj izjavi, ali tu nedostaje njegova rečenica: "To ne treba tako bukvalno shvatiti, to je u smislu statistike". Znači, kad se gleda broj izbačenih, broj poginulih starešina, pa se formulom pretvori u statistiku, znači, to je veliki broj starešina.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Časni Sude, ne znam da li bi bilo zgodno vreme za pauzu? Ja odavde ne mogu najbolje da vidim sat.

SUDIJA PARKER: Pa ako je adekvatno vreme, možemo sada da napravimo pauzu gospodine Vasiću. Nastavićemo u 17.50.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore izvolite.

TUŽILAC MOORE: Hvala časni Sude. Ja se izvinjavam što vas ometam. Samo jednu stvar da spomenem. Mislim da je to bilo slučajno. Ali jedno od pitanja koje je postavio moj uvažni kolega bilo je: "Da li ste ikada čuli da je gospodin Vasiljević bio u Negoslavicima te večeri? Da li ste čuli da je on to sam izjavio kada je svedočio u *Predmetu Milošević*?" Odgovor je bio: "Ne, nisam čuo, ali bih voleo da sam ga video tamo". Mi smo pretražili transkript iz *Predmeta Milošević*, dakle mi smo veoma brzo pregledali transkripte iz *Predmeta Milošević*, ali ničega tamo nema šta bi to potvrdilo u tom predmetu. Da li bi uvažni kolega mogao da me uputi na stranu transkripta gde to piše?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala uvažnom kolegi. Greška je moja. Svedok Vasiljević je to izjavio svedočeći kao svedok pred Sudskim većem Suda za ratne zločine u Beogradu. No, u svakom slučaju, svedok to nije čuo, te mislim da to nije relevantno za dalje ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala vam na ovom pojašnjenju gospodine Vasiću. Možete da nastavite. Pretpostavljamo da ćete vi danas da završite. Da li ćete?

ADVOKAT VASIĆ: Nažalost časni Sude, neću završiti danas, iako se Odbrana trudila da podeli teme i da se... Neću, nažalost, završiti danas, iako se Odbrana trudila da podeli

teme u ispitivanju ovog svedoka. Mislim da je svedok sa obimnom građom i da će nam trebati malo više vremena. Ali će se Odbrana truditi da ispitivanje ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, to onda postavlja pitanje ukupnog vremena za ovoga svedoka. Mi shvatamo da je on važan svedok i dali smo vam određene ruke. Međutim, mi nećemo moći da vam omogućimo dan i po ili dva dana, a da onda ustanovimo da i drugim advokatima treba vremena. Recite nam koliko ste vi predvideli da će vama ukupno vremena trebati?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja mislim da bih sutra mogao završiti ispitivanje za jednu i po sesiju. Možda i za jednu. Sve zavisi od odgovra svedoka.

SUDIJA PARKER: Postaviću i pitanje gospodinu Boroviću, šta on predviđa? Koliko će njemu vremena da bude potrebno?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, sve zavisi šta će svedok danas i sutra na toj jednoj sesiji odgovarati. Od toga zavisi. Može da bude i veoma kratko.

SUDIJA PARKER: Šta mislite kad kažete "veoma kratko"?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa to znači, ako odgovori koji budu adekvatni pitanjima koje budem postavljao, odnosno gospodin Vasić, pre svega, danas, onda ja neću ponavljati, naravno, nijedno od tih pitanja, što znači ja ću sutra sigurno završiti. A pretpostavljam da može da bude sat i po u svakom slučaju, pošto sam ja sarađivao, čini mi se, na ovom načelu procesa ekonomije sa Sudom, mislim da to neće biti problem, što se tiče ovog tima Odbrane.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Lukiću, a vi?

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, nezahvalno pitanje, moram reći. Ali ja mogu da kažem u ovom trenutku da mi treba dve sesije. A kada kažem dve sesije, mislim na dve sesije od po sat i po vremena. Ovaj svedok ima dosta značajnih tema i ne mogu da kažem zaista i da se ogradim vremenski. Mislim da poštujete značaj ovog svedočenja ovog svedoka za moju Odbranu, ali svakako skoro sigurno ću završiti za dve sesije.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Pretresno veće smatra da unakrsno ispitivanje treba da se završi na kraju prve sesije u sredu. To znači da ćete morati malo da ubrzate gospodine Vasiću, kako biste bili fer prema kolegama. Gospodin Borović izgleda da ima jako malo interesa za svedočenje ovog svedoka. Ako se dobro razmisli mislim da vaš klijent nije ni spomenut. Tako da bi unakrsno ispitivanje gospodina Borovića moglo da bude prilično kratko. A gospodin Lukić će onda imati na raspolaganju vreme koje ostane. Što znači da će on zapravo gledati preko vašeg ramena gospodine Boroviću. Gledaće ono šta vi radite. Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. Gospodine, govorili smo o zadacima koje ste dobili u Šidu i u Negoslavcima. Ako onaj zadatak koji je pukovnik Tomić dobio u Šidu označimo sa "A", a onaj koji ste dobili u Negoslavcima sa "B", da li nam možete reći da li je "A" istovetno sa "B" ili različito?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, ja sam vama više puta ponavljao kako sam ja shvatio dobijeni zadatak u Šidu a u svojoj izjavi i pred ovim Pretresnim većem sadržaj zadatka koji smo dobili na komandnom mestu pukovnika Mrkšića u Negoslavcima. Ja i dalje ostajem pri tome da kako sam izjavio, zadatak je dobio pukovnik Tomić. Da li je on samo taj zadatak dobio ili još neki, to meni nije poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja sam vas lepo pitao da ako je ono šta vam je preneo pukovnik Tomić obeležimo sa "A", dakle šta ste vi čuli od pukovnika Tomića, a ono šta ste čuli u Negoslavcima sa "B", da li je "A" jednako "B" ili nije? Jer ako "A" nije jednako "B", vi imate obavezu da o tome izvestite vašeg pretpostavljenog starešinu i Upravu bezbednosti, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja ...

TUŽILAC MOORE: Izvinite, ovo pitanje je bilo postavljeno i to verovatno četiri ili pet puta, a odgovor je uvek bio isti.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, gospodin Moore je već ustao, a ja sam čekao da se završi prevod. Mi već više puta čujemo precizan opis zadatka koji svedok daje i to je zapravo to. Ja mislim da ne možete da nastavite tim tragom. Vi ste mu postavili pitanje o drugom zadatku, dobili ste njegov odgovor s tim u vezi. Kasnije možemo da razradimo da li ima razlike i ako ima, kakve su. Dakle, molim vas nastavite dalje. Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Krenuću dalje. I pitaću svedoka da li je o naređenju koje je dobio u Negoslavcima obavestio svog pretpostavljenog starešinu u Upravi bezbednosti?

SUDIJA PARKER: I na to je pitanje odgovorio. Rekao je da nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mu je poznata obaveza da ukoliko dobije različit ili novi zadatak od drugog starešine ...

SUDIJA PARKER: To ga pitajete gospodine Vasiću. Ali ono vam je rekao da nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da mora da obavesti svog pretpostavljenog starešinu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam zadatak dobio od pukovnika Mrkšića. I zadatak je preneo major Šljivančanin, konkretno što se mene tiče. Pukovnik Tomić je preneo svoj zadatak na mene. Pukovnik Mrkšić je preneo svoj zadatak na majora Šljivančanina. Mene je i nas je upoznao sa zadatkom konkretno major Šljivančanin.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine Vujiću bili obavezni da o naređenju i zadatku koji vam je preneo major Šljivančanin izvestite svog pretpostavljenog starešinu u Upravi bezbednost? To vas ja pitam?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Moj pretpostavljeni starešina pukovnik Slavko Tomić je bio prisutan na svim sastancima i čuo koji su naši zadaci. Ako je on nešto više znao o zadacima iz plana evakuacije ratnih zarobljenika i o stvarnoj operativnoj situaciji u zoni odgovornosti pukovnika Mrkšića, on to nije na mene preneo, osim da on mene ovlašćuje da ja izvršavam zadatak što se tiče "Veleprometa".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala va. I rekli ste da ste krenuli za "Velepromet". U koliko časova ste krenuli prema "Veleprometu"? Da li se sećate?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu sada precizno to sada da se setim, osim što se sećam da smo dosta... prilično pešačili. I kako ja volim da kažem da je vojnički korak i oficirski, po propisima 66 koraka u minuti. Znači mi smo bogami dobro pešačili oko sat vremena i sigurno preko 40 minuta. Mene je pomalo iznenadilo... Izvinjavam se, gospodine Vasiću. Mene je pomalo iznenadilo što je major Šljivančanin rekao: "Desetar vojne policije će vas odvesti do kapije "Veleprometa" i tamo će vas dočekati starešina iz njegove nadležnosti, kapetan prve klase, Borisavljević Srećko". Znači, on nije išao sa nama da nam preda objekat i jedinicu, nego je rekao: "Tamo će vas dočekati kapetan prve klase Borisavljević Srećko i on zna da vi dolazite".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Očigledno imam problem sa odgovorima gospodine Vujiću. Ja sam vas pitao kada ste krenuli, a vi ste nam pet minuta pričali o onome šta vas nisam pitao.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja mogu da kažem kad smo otprilike došli tamo, pa ćemo onda shvatiti i kad smo krenuli. Znači, došli smo posle 22.00. Znači, negde oko 22.30. Sada ako idemo unazad, znači, naći ćemo i vreme kada smo krenuli.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi zašto niste koristili automobil kojim ste došli? Zašto ste išli peške?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Tako nam je rečeno da ćemo ići peške. Tako nam je rekao major Šljivančanin. Zašto je tako rekao? Pa verovatno zato što je tamo bilo više ljudi. Znači, išla je i grupa od majora Munćana. Munćan Dragana. To je isto četiri ili pet ljudi. Znači, ne možemo mi u jedno vozilo da... Trebao nam je barem minibus ili mali autobus.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko je u toj grupi bilo ljudi ukupno koja je krenula za "Velepromet"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: U našoj grupi ja sam rekao da nas je bilo pet. U njihovoj grupi isto je bilo negde pet.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u toku ovog puta vi ili vojna policija u vašoj pratnji, imali radio vezu sa komandirom čete vojne policije?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, mi nismo imali tu vezu. To je mogao da ima major Šljivančanin, jer je njemu bila potčinjena jedinica i on je sigurno imao i ličnu vezu i lični kontakt i mogao je da ima radio vezu. Mogao je i telefonsku da ima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Vujiću, molim vas odgovarajte na moja pitanja. Gubimo i suviše vremena. Ja sam vas pitao za vas. Nisam vas pitao za majora Šljivančanina.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Mi nismo imali nikakvo sredstvo veze.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste na svom putu iz Negoslavaca do "Veleprometa" naišli na bilo kakav punkt JNA ili patrolu vojne policije?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Približavajući se kapiji "Veleprometa", mi smo naišli na autobuse u kojima su bile žene. Znači, bilo je više autobusa koji su bili popuneni civilima, ženama i starijim ljudima. Možda i decom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Vujiću, vi ili namerno mi odgovarate ono šta vas ja ne pitam. Odgovarate mi nešto drugo da bi izgubili vreme ili ne znam šta je po sredi ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja vam odgovaram istinito, iskreno i istinito.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja sam vas pitao da li ste naišli na punkt JNA ili na patrolu vojne policije, a vi mi odgovarate o autobusima sa ženama i decom.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne razumem šta je to punkt JNA i molim vas da mi to objasnite, pa ću vam odgovoriti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste bili na svom putu zaustavljeni od neke kontrolne tačke JNA ili od patrole vojne policije?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, nismo. Nas je pratila patrola vojne policije. Desetar sa svojim vojnikom nas je doveo pred kapiju "Veleprometa". Desetar je bio određen od majora Šljivančanina.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je u to vreme u Vukovaru važio policijski čas?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ma gospodine, u zoni odgovornosti vojne policije, policija kontroliše red i disciplinu i čas. Znači, nas je tamo odvodila vojna policija.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da ste došli na "Velepromet" kod kapetana prve klase Borisavljevića i da tamo održavate sastanak sa njim i njegovim starešinama, podoficirima, pripadnicima vojne policije i krim-tehničarima i članovima grupe koju vi predvodite. I da li je tu i grupa oficira bezbednosti iz Prve vojne oblasti? Da li je i ona prisutna na tom sastanku?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Tu ste postavili više pitanja. Znači, prvo sam primio raport. Zatim sam kratko očima ostvario uvid u situaciju, a zatim rekao kapetanu Borisavljeviću da sazove starešine za sastanak da im prenesemo zadatak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ko je sve bio na tom sastanku?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Na tom sastanku su bile starešine kapetana Borisavljevića. Zatim su bile starešine iz grupe pukovnika Tomić Slavka. Zatim su bile starešine iz grupe Munćan Dragana. I sada ćemo doći do spornih činjenica koje vas verovatno interesuju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su na tom sastanku bili prisutni i kriminalistički tehničari koji su bili u prostorijama "Veleprometa"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su to bili kriminalistički tehničari iz Uprave bezbednosti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato. Ali bilo je i onih koji su bili u službi dežurstva Uprave bezbednost i Vojnog suda iz Beograda.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da se taj sastanak održana neposredno po vašem dolasku pošto ste primili raport od Borisavljevića i kako kažete, okom sagledali situaciju. Koliko je to moglo proći vremena od kada ste došli do sazivanja tog sastanka?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa moglo je proći 15 minuta. Moglo je 10 minuta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se ovaj sastanak održavao između 23.00 i 23.30 te večeri kao što ste rekli istražitelju Tužilaštva?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da, moguće je da je u to vreme održan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste održali ovaj sastanak, da li ste na tom sastanku vi izdali naređenja i uputstva za postupanje u evakuaciji ljudi iz "Veleprometa"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam preneo naređenje. Znači, to naređenje se sastojalo prvo da se predstavimo ko smo mi. Znači, rekli smo: "Ovo je grupa oficira viših iz Uprave bezbednosti. Ima zadatak da vam pomogne oko odvajanja ratnih zarobljenika od civila i tako". Oni su u glas rekli: "To je urađeno. Druže pukovniče, to je već izvršeno. Ratni zarobljenici su odvojeni od civila". Onda sam... Izvinjavam se, da li da produžim?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo da vas pitam. Rekli ste nam da ste vi u tom trenutku rukovodilac vaše grupe i rukovodilac izvršenja ovog zadatka, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. Tako sam prihvatio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pri tome ste preuzeli komandu, je li tako? To ste nam i danas ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Komandu sam preuzeo od trenutka kada sam rekao: "Slušajte moju izvršnu komandu." Do tada sam rukovodio, a od momenta kada sam to rekao, onda sam komandovao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi da li ste se uverili na tom sastanku kojim brojem ljudi raspolazete za izvršenje ovog zadatka?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam video kojim brojem ljudi raspolazem. Ali nisam znao sa koliko... Nisam znao sa koliko vojnika raspolazem, osim koliko je rekao major Šljivančanin.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zar na tom sastanku niste pitali kapetana Borisavljevića koliko vojnika ima na raspolaganju u "Veleprometu"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. To nisam bio ni dužan da ga pitam. Ja sam to čuo od majora Šljivančanina, koji je rekao... Da li da vam ponovim to šta je rekao major Šljivančanin?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Mene interesuje da li je prvi preduslov kod planiranja izvršenja zadatka procena snaga kojima raspolazete i spram toga način na koji ćete zadatak izvršiti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, ja se u komandovanje i rukovođenje razumem. Ja nisam tu pao iznenada. Nisam ja tu došao ni u kontrolu. Ja sam došao da pomognem da se izvrši zadatak i da utičem da se on izvrši u skladu sa propisima i planom, kako je to rekao major Šljivančanin. Ja sadržaj plana nisam znao, ali ja sam verovao majoru Šljivančaninu da njegova jedinica vojne policije tamo kontroliše znači red i disciplinu i da je sve pod kontrolom. Kako je on to rekao, "da ne treba da se sekiramo da će tamo biti posebnih nekih problema, osim ... "

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nastavite slobodno.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: "Osim onakvih kakve smo doživeli."

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste o ovoj temi govorili pred Sudskim većem Okružnog suda za ratne zločine u Beogradu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam. Govorio sam prvo pred predsednikom Vojnog suda u Beogradu, pa onda pred ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvinjavam se, gospodine Vujiću. Ja vas pitam samo za nešto određeno. Nemojmo trošiti vreme.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ne, pitajte me konkretno. Ja se izvinjavam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja ću zamoliti poslužitelja da vam pokaže transkript sa ovog suđenja. To je stranica 34 na BHS-u i za moje uvažne kolege i za Pretresno veće strane 9 i 10 engleske verzije ovog transkripta.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta je ovde nejasno gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas samo pročitajte ovaj pasus koji počinje sa... gde je vaš citat, sa: "Rukovodilac".

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. "Rukovodilac te grupe na zadatku u Veleprometu." Pročitajte dalje gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, izvolte, dalje pročitajte.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: "Ja sam na to pristao", znači voljom, "i preuzeo takvu komandnu odgovornost".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Dovoljno je. Da li ste to izjavili Sudskom veću svedočeći u postupku u Beogradu pod zakletvom?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa ovo je pred Sudskim većem u Beogradu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Neće nam više biti potreban ovaj transkript. Molim poslužitelja da vrati transkript. Rekli ste nam da ste održali sastanak. Recite mi na tom sastanku da li ste rekli prisutnima šta ko treba da radi?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste ih zadužili za izvršenje pojedinačnih zadataka?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste im rekli po uspešnom, odnosno po izvršenju tih zadataka trebaju da vam podnesu izveštaj? Nakon ...
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesu ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvršenog zadatka? Da li ste bili upoznati koliki je broj bio zadužen za izvršenje pojedinog dela zadatka koji ste im dali?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Znači dao sam... Prihvatio je zadatak pukovnik Tomić. Prihvatio je zadatak pukovnik Kijanović. Prihvatio je zadatak kapetan prve klase Borisavljević. Prihvatili su zadatke dva njegova mlađa oficira. Prihvatio je zadatak Branko Korica. Prihvatio je zadatak Stošić Slobodan za ukrcavanje ratnih zarobljeniku u autobuse, zajedno uz pratnju vojnika vojne policije. Rekao sam i komandu kada da počne ukrcavanje. Rekao sam... Izvinjavam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo da vas pitam. Da li su zadatak prihvatili i svi pripadnici ove Prve vojne oblasti?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, Mućna i Korica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ostali?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Oni su učestvovali. Ja sam rekao čak za neke autobuse po dve starešine, zato što nisam znao koliko ima ratnih zarobljenika. Znači, o tome me nije upoznao ni major Šljivančanin, koji je rekao na pitanje pukovnika Tomića: "Koliko ima tamo zarobljenih tih ustaša?". I još je bilo dopunsko: "Ima li nekih starešina njihovih, oficira, glavešina?", kako je on rekao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste pre nego što ste izdali ova naređenja i pristupili izvršenju zadatka proverili kojim sve sredstvima raspolaže jedinica koja je stacionirana u "Veleprometu"?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ma jedinica... ako je bila četa vojne policije, ona ima toliko snažno naoružanje automatsko da ne može da doživi neko iznenađenje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste proverili da li je postojala radio ili telefonska veza sa komandnim mestom u Negoslavcima ...
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam to ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Mislim na "Velepromet"?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To nije bio moj ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ili sa kasarnom?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To nije bio moj zadatak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zar vaš zadatak nije bio da pre nego što izdate naređenja ko će šta da radi i da naredite da se zarobljenici ukrcavaju u autobuse, da prvo proverite i napravite bezbednosnu procenu situacije za izvršenje zadatka?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nije bio. To je sve uradio major Šljivančanin koji je bio pomoćnik za bezbednost pukovnika Mrkšića i on je morao svojim pretpostavljenima... morao je da ih izvesti o stanju i problemima u zoni odgovornosti. Ja sam njemu verovao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali vi ste preuzeli izvršenje ovog zadatka ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: U zoni odgovornosti pukovnika Mrkšića ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Da završim. Vi ste preuzeli izvršenje ovog zadatka. Zar se niste morali uveriti u to da postoji dovoljno snage, da je napravljena prava bezbednosna procena i da tek onda naredite ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da se izvrši evakuacija ljudi?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja sam mogao da razmišljam o ugrožavanju zadatka i sa čije strane možemo to da doživimo. Ali major Šljivančanin je rekao: "Nemojte da brinete. Nema tu od čega da doživite neka posebna iznenađenja. Sve je pod kontrolom. Tamo je jedinica vojne policije kojom komanduje kapetan Borisavljević".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, vi niste sa kapetanom Borisavljevićem utvrdili kako je obezbeđen objekat "Veleprometa" kada vam je predavao raport i kada ste kasnije bili s njim na sastanku, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam vršio obilazak objekta zajedno sa kapetanom Borisavljevićem u prisustvu njegovih starešina i starešina obe grupe i pukovnika Tomića i majora Muncana.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Vujiću, ja vas opet pitam jedno vi mi odgovarate drugo. Ja vas pitam da li ste se uverili s kakvim obezbeđenjem raspolaže jedinica kapetana Borisavljevića i kako je obezbeđen objekat na "Veleprometu"? Da li ste se uverili u to pre nego što ste počeli evakuaciju?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam se uverio i nisam imao potrebe da se uveravam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste znali da li postoji komandir straže na "Veleprometu"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa kako ne bi postojao. Pa znate li šta je komandir policijske čete gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja sam vas pitao za komandira straže?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ma kakav komandir straže.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kažete da nije postojao komandir straže?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam rekao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pa ja vas pitam da li je postojao ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Postojalo je ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Komandir straže?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Obezbeđenje na najvišem nivou koje je uspostavio kapetan Borisavljević.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste zapazili da je na "Veleprometu" bilo pripadnika Štaba Teritorijalne odbrane i milicije Vlade Istočne Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Kada je major Šljivančanin odgovarao pukovniku Tomiću koliko ima tih ustaša i gde se nalaze, on je rekao da se tačno ne zna broj, da su se oni predavali postupno po položajima i objektima, da su se pomešali sa narodom, civilima i da su tako i došli do "Veleprometa" i da se tu nalazi oko 2.000 ljudi, većinom civila, žena, dece ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam gospodine Vujiću. Ja sam vas pitao za pripadnike Štaba Teritorijalne odbrane ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Vukovara? Ja ću vam sada ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I pripadnike milicije Vukovara ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Vama ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A ne za hrvatske snage, žene i decu.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I ja vam odgovaram gospodine Vasiću. On je rekao: "U "Veleprometu" je sve izmešano". Znači, tamo se nalaze i civili i ratni zarobljenici i pripadnici Teritorijalne odbrane. On ih nije delio. Samo je rekao, "pripadnici Teritorijalne odbrane". Sve je izmešano.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali ste se vi kasnije uverili da je tamo bilo ljudi koji su pripadali Štabu Teritorijalne odbrane Vukovara, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ali ja nisam znao da postoji taj štab, da je on tamo, dok ih nisam video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Takođe ste se uverili da načelnik milicije, SUP-a, Crevar, tamo drži lica koja je uhapsio i protiv kojih vodi istragu, odnosno prekrivični postupak, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam prvo ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To vam je on rekao.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Molim vas da me saslušate. Ja ću ponoviti tačno kako sam rekao u mojim izjavama i kako sam rekao pred ovim Pretresnim većem. Kada sam držao sastanak počele su da proviruju glave kroz vrata, sa bradom i u takvoj uniformi kao što ste vi rekli. I ja sam pitao: "Ko su ovi ljudi? Ko su ovi?". Oni su, znači Borisavljević i njegovi potčinjeni su odgovorili: "Pa oni su tu sa nama. Oni su iz Štaba Teritorijalne odbrane". Ja sam čak bio iznenađen njihovim ponašanjem, pa sam pitao: "Šta će oni ovde? Ako su starešine Štaba, onda su trebale biti na sastanku". Međutim, oni nisu bili na sastanku. Ja sam njih doživio tek onda kada su počeli, kako mi kažemo u vojsci, da gundaju: "Kakvi autobusi, kakvi ratni zarobljenici. Neće oni otići odavde". To su govorili u hodniku. A zatim, kada sam vršio obilazak prostora "Veleprometa", znači prva prostorija na koju sam naišao je bila sa duplo postavljenom stražom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Bavićemo se tim prostorijama. Mene interesuje kada ste saznali da nisu bili na sastanku koji su održali, da gundaju i da se protive vašim odlukama, zašto niste naredili da se udalje iz prostorija "Veleprometa"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa zašto bih naredio kad je Borisavljević rekao: "Oni su tu sa nama".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Juče ste nam rekli šta su gundali. Molim vas, ponovite sad šta su to govorili dok ste vi stajali ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Kad sam ja rekao da je naš zadatak da odvojimo ratne zarobljenike od civila, da ih ukrcamo u autobuse kada autobusi dođu i to odmah i što pre, oni su rekli: "To je sve urađeno". Znači, odvojeni su ratni zarobljenici od civila. I unutar kruga je bilo samo nekoliko žena. Ja mogu da vam opišem ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Vujiću?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Izvolite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vas nisam pitao ni da li je trijaža već izvršena, ni da li je bilo žena u dvorištu. Ja vas pitam šta su to pripadnici Štaba TO gundali dok ste vi držali sastanak?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam vama rekao. "Nećete ih odvesti. Kakvi autobusi. Kakvi ratni zarobljenici." To su reči gundanja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kad ste čuli ove reči gundanja zašto niste preduzeli mere da se ova lica udalje iz prostora "Veleprometa"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Zašto bih preduzeo. Zašto bih preduzeo kada to nije uradio pukovnik Mrkšić i major Šljivančanin. Pa zar bih ja trebao da hapsim tu pripadnike... znači, načelnika ratnog SUP-a Vukovara? Na šta bi to ličilo?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali vi ste tada preduzeli rukovođenje i izvršenje zadatka ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I ja sam zadatak izvršio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas, nemojte me prekidati. Vi ste imali obavezu da zadatak izvršite i da stvorite uslove koji neće ugrožavati vaš zadatak, zar ne?
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne ja. Pukovnik Mrkšić.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pukovnik Mrkšić nije čuo gundanje, a vi ste ga čuli ...
SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Kako nije? Pa ti... Svi su ti bili u sastavu njegove ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas. Ja vas molim da dopustite da prvo završim pitanje, nakon toga da napravite malu pauzu da bi prevodioci mogli da prevedu, a treće, da odgovarate direktno na moja pitanja. Od koga je gospodin Mrkšić mogao tada u 23.00 da čuje da pripadnici Štaba Teritorijalne odbrane gundaju ispred vrata gde vi držite sastanak? Recite nam to molim vas?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa kako su oni mogli da se nađu u zoni odgovornosti pukovnika Mrkšića i jedinice kojom je komandovao major Šljivančanin?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, vi tvrdite da niste imali nikakve obaveze da postupite preventivno, imajući u vidu ovakve pretnje članova Štaba TO i da ih udaljite iz "Veleprometa"?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Te obaveze... Izvinjavam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Odgovorite sa da ili ne.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I da i ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pojasnite.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ako bi oni konkretno ugrožavali izvršenje borbenog zadatka, onda bih ja bio dužan da preuzmem obaveze u skladu sa zakonom, da primenim silu. Ja ću opisati kako sam primenio silu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Za sada je to dovoljno.

TUŽILAC MOORE: Uz dužno poštovanje prema uvaženom kolegi, on je postavio pitanje. Možda ne želi da čuje i onaj drugi deo odgovora, međutim pitanje je postavljeno, a dato je samo pola odgovora. Svakako bi svedok trebalo da ima pravo da iznese koji je razlog da li se nešto primenjivalo ili nije. Moj uvažni kolega kaže: "Pojasnite". Dakle, ako bi oni konkretno ugrožavali situaciju, onda je svedok rekao da bi primenio silu. Dakle, ja tvrdim, u stvari, da je odgovor: "Ovo će biti dovoljno za sada", je nešto čime želi da se prekine svedok da ne da puno objašnjenje.

SUDIJA PARKER: Ne, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: U redu.

SUDIJA PARKER: Mislim da je svedok trebao da kaže: "Kako sam primenio silu".

TUŽILAC MOORE: U redu.

SUDIJA PARKER: Šta je druga tema?

TUŽILAC MOORE: Hvala, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Molim vas nastavite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Da li ste na sastanku koji ste držali u prostoriji "Veleprometa" rekli da izvršenje ovog zadatka preuzimate u ime Uprave bezbednosti i Vrhovne komande?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Imajući ovo u vidu, da li ste od kapetana Borisavljevića čuli sa kojim snagama možete da izvršite ovu evakuaciju? Koliko ljudi imate na raspolaganju?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo ni koliko ima ratnih zarobljenika, ni koliko će doći autobusa, ni sa koliko ljudi on komanduje. Ja sam znao kolika je veličina čete vojne policije i njene vatrene mogućnosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam već da ste na sastanku podelili zaduženja u ime Uprave bezbednosti i Vrhovne komande, da li ste i napravili plan kad stignu autobusi gde će autobusi stati?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Plan je postojao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gde će se formirati kolone?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Plan je postojao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jeste li vi bili upoznati sa ovim planom?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ko je odredio kako će se puniti autobusi, kojim redom, na koji način i gde će autobusi biti postavljeni kada se budu punili?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam naredio da autobusi uđu u krug "Veleprometa". I ja sam naredio kada autobusi da izlaze iz "Veleprometa". Ja sam rekao da se autobusi... da se prostorije sa ratnim zarobljenicima prazne sukcesivno u skladu sa propisima, da su za to odgovorne starešine koje su preuzele zadatak i koje sam ja pomenu i da one trebaju po mogućnosti da zapišu, znači, koliko u koji autobus su ukrcali ratnih zarobljenika, da napišu ime vozača autobusa i registarski broj autobusa i da me o tome izveste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Dakle, vi ste napravili plan, konkretan plan te evakuacije?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam, ja sam izdao konkretne zadatke.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, kada ste videli ova lica iz TO kako proviruju i kako dobacuju, da li ste utvrdili koliki ih je broj i gde su oni locirani?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nisam utvrdio, a posle sam ih doživeo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi, u momentu kada ste počeli izvršenje zadatka evakuacije, znači kada ste obišli rejon "Veleprometa", kakva je bila vaša bezbednosna procena? Da li imate dovoljno snage i sredstava da izvršite evakuaciju?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam zaključio da je situacija pod kontrolom, da će doći do ometanja od strane pripadnika Teritorijalne odbrane i četničkih jedinica tada kada sam pred prostorijom u koju je posebno izdvojeno, kako sam ja rekao i našao, 45 kako su oni rekli, ustaša i ratnih zločinaca i pred tom prostorijom našao udvojenu stražu od tri pripadnika četničke jedinice sa puškomitraljezima i dva pripadnika vojne policije sa puškomitraljezima koji su se koškali ramenima pred tom prostorijom i kada četnici nisu dozvolili da ja ostvarim uvid u tu prostoriju, pošto je ona imala limena vrata sa žaluzinom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste da su se ovi, kako kažete, četnici i pripadnici vojne policije koškali. Možete li nam malo objasniti šta to znači ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To znači ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da bi Pretresno veće moglo da zna šta je to?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To je guranje ramenima. Oni su svi bili preko ili oko metar i 90 i bili su tako postavljeni, leđima meni okrenuti, oni su bili okrenuti ka toj prostoriji i tako su se oni gurali ko će da bude u boljoj poziciji prema tim vratima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li možemo da kažemo da su vojnici JNA pokušavali zapravo da zauzmu mesta na kojima su bili četnici ispred vrata?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jeste. Tako se može podrazumevati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste to videli da li ste naredili da se ovi četnici udalje ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ma ne ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sa tog prostora?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne gospodine, ja sam pitao već do tada kapetana Borisavljevića ko su ti ljudi. On je rekao da su oni isto tu prisutni, znači da su i oni postavili svoje obezbeđenje i da vode postupak, već da oni vode neki postupak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste prešli preko toga što se guraju pripadnici JNA i četnici i što vam četnici ne dozvoljavaju da izvršite uvid u prostoriju, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam ipak ostvario uvid u prostoriju na taj način što sam potporučniku Cekić Zvonku da mi omoguće, to sam rekao pred Borisavljevićem, da mi omogući uvid u tu prostoriju i on je omogućio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I šta ste onda videli kad ste izvršili uvid u tu prostoriju?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Iz te prostorije pomanjale su se glave tih ratnih zarobljenika, kako su oni rekli, ustaša i zločinaca. Tražili su i vazduha i bili su povređeni po licu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Zašto kada ste videli da su povređeni po licu niste uklonili obezbeđenje četničko i te ljude izveli van ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da im se ukaže pomoć?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam pitao lekara koji mi je predao raport u ambulanti formiranoj, da li od strane Štaba Teritorijalne odbrane ili od strane jedinice pukovnika Mrkšića da li je pružao prvu pomoć. On je rekao da jeste. I da li je u više navrata. Rekao je da je nekim licima i u više navrata pružao prvu pomoć.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, ako sam dobro razumeo, vi ste izvršili uvid i otišli dalje, a pred ovom prostorijom su i dalje ostali četnici da čuvaju ove ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa nemojte samo četnici. I jedinica vojne policije JNA. Jedinica pod komandom kapetana Borisavljevića koji je obezbeđivao objekat. Kapetan Borisavljević je bio stalno samnom prisutan dok sam išao da obilazim prostorije u kojima su bili smešteni ratni zarobljenici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Pitaću ovako. Ko je ostao da obezbeđuje ovu prostoriju o kojoj ste govorili kada ste vi krenuli dalje da ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Vojna policija i četnici .

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zar niste pretpostavljali da će vam četnici praviti dodatnih problema kada opet budete došli da pogledate prostoriju?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Da. Ja ću vam to opisati kako su mi pravili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, nego u tom trenutku da li ste mislili da će vam praviti?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne treba da pretpostavljam, nego ću vam opisati šta sam doživeo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Doći ćemo do toga šta ste doživeli ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja vas molim, da ne bih sada pretpostavljao pred ovim Sudom, nego da opišem šta sam doživeo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vas pitam o merama koje ste preduzeli pre nego što se desio incident o kome govorite?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Nemojte ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja vas pitam o vašoj bezbednosnoj proceni, pa vas pitam da li ste mogli pretpostaviti da će vam ti isti četnici ponovo praviti problema kada dođete da izvedete ljude iz te prostorije sa metalnim vratima?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Mogao sam ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To vas pitam.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Mogao sam da zamišljam da će mi doći do problema, a mogao sam i da zamišljam da neću biti ovde svedok, nego da ću biti pod zemljom i kao što su i drugi tamo ostali, ali oni su svedoci na drugi način.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako ste rekli da ste mogli da pretpostavite da do nečeg ovakog može doći, da li ste po vašoj proceni imali dovoljno snaga da ovakav pokušaj sprečavanja izvršenja zadatka otklonite?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Imao sam dovoljno snaga. Verovao sam u te snage i ja sam zadatak sa tim snagama izvršio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kad kažete da ste zadatak izvršili, da li to znači da su svi ratni zarobljenici koji su se nalazili u prostoru "Veleprometa" evakuisani po vašem naređenju i da su izašli iz kruga?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam ono što sam ostvario i što smo ukrcali u autobuse, izvršio zadatak. Oni koji su eventualno krađeni ili su završili mrtvi iza ograde "Veleprometa", te nisam uspeo da spasem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ćete se složiti da ako takvi postoje, vi ipak niste izvršili zadatak?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vaš zadatak je bio da sve evakuišete.

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja sam zadatak izvršio. Mogao sam i ja da ostanem tamo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako je bilo lica koja su tamo bila zatvorena i koja je neko izveo i ubio, onda je to zato što ste vi propustili da stvorite preduslove i obezbedite pravilnu i sigurnu evakuaciju ovih ratnih zarobljenika, zar ne?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja ne prihvatam vašu konstataciju i ona je uvredljiva za mene.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi kojim ste redom obilazili objekte u kojim su bili zatvoreni ratni zarobljenici?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Prvi objekat do koga me je doveo kapetan Borisavljević i potporučnik Cekić je bila prostorija u kojoj su bili izdvojeni, kako je rekao Crevar Marko i vojvoda Topola, da su ustaše i zločinci, koji su klali Srbe i da oni prema njima već vode postupak i da oni moraju da odgovaraju za to što su uradili. To je prva prostorija na koju sam naišao i pred kojom je bila postavljena udvojena straža.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja sam vas pitao za sve prostorije. Nakon te, gde ste otišli?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Posle toga sećam se da sam išao... U jedan hangar su me odveli, jer ja nisam znao gde se sve nalaze ratni zarobljenici i u tom hangaru je bio veći broj ratnih zarobljenika. Oni su na nekim stolicama imali upaljene sveće ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To ste rekli. U redu. Sledeća prostorija u kojoj ste bili?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Sledeća je bila neka u kojoj je bilo manje ratnih zarobljenika. Uzmimo 30, 40 i tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko je ukupno bilo prostorija gde su držani ratni zarobljenici?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne mogu ni to da znam, jer sam samo obišao tri prostorije. A znači, ratni zarobljenici su bili tamo gde ih je smestila jedinica vojne policije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste određivali zadatke izvođenja i ukrcavanja u autobuse, pretpostavljam da ste morali narediti svakom starešini koju će od ovih prostorija da prazne, je li tako?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, to je... Ja nisam znao, znači, prostorija koliko ima. Nisam znao koliko ratnih zarobljenika ima. Samo sam znao koliko ima starešina i znao sam da vojna policija obezbeđuje svaku prostoriju u kojoj su ratni zarobljenici. Ako sam postupio kao što sam vam opisao i odredio starešine koje će to da rade, ako bi bilo još ratnih zarobljenika tamo, znači Borisavljević bi rekao, Cekić bi rekao da uđe još autobusa da bi se popunili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste ušli u prostor "Veleprometa" da li ste zapazili da li je nekoga bilo napolju, u dvorištu?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: U dvorištu je bilo nekoliko žena. Sećam se da je bila jedna žena sa detetom. Sećam se jedne gospođe koju sam posle doživeo na svoj način, koja je držala jednu veliku kesu. Ne znam... Ja tada nisam pretpostavljao ko je ona, šta je ona, osim što sam je pitao: "Da li vi tu imate muža?". Rekla je da ima. Ona je posle bila u logoru, u KP Domu. I ta druga žena sa detetom je isto mislim bila u logoru, u KP Domu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hteo sam da vas pitam, osim ovih žena nikoga drugog nije bilo na krugu? Svi drugi su bili zatvoreni po prostorijama?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su ove žene i dalje bile u dvorištu kada ste počeli sa evakuacijom?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ma ne. One su bile samo u vreme onih 10 do 15 minuta dok smo očima ili nekim pitanjima ustanovljavali stanje. Sve ostale žene već su bile u autobusima koji su bili u koloni od "Veleprometa" prema Negoslavcima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći gde ste se nalazili kada ste čuli da su stigli autobusi?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu sada precizno da se setim tog momenta, ali su me obavestili. Možda u toku obilaska da su me obavestili: "Stigli su autobusi". To znači da su stigli ispred "Veleprometa" ili tu negde.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ko je bio u pratnji ovih autobusa?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su autobusi uopšte imali pratnju? Da li vam je to poznato?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Morali su da imaju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pa ako vi izdajete naredbu da se vrši evakuacija i tovarite ljude u autobuse, valjda se morate uveriti kome ćete te ljude predati i ko će ih obezbeđivati?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Samo u krugu "Veleprometa". Van kruga nije bila moja nadležnost.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da ste mogli i neobezbeđene ljude da pošaljete na put?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zato vas i pitam da li ste se upoznali sa jedinicom koja je trebala da obezbeđuje ove zatvorenike ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne, ne ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koje ste ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: To je ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sačekajte da završim pitanje, molim vas. Da li ste se upoznali da jedinicom koja je trebala da obezbeđuje ove zarobljenike koje ste vi evakuisali?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ako bih trebao da budem upoznat, onda bi major Šljivančanin doveo tog starešinu da ga predstavi meni. Ja tako zamišljam da je i to bio moj zadatak, ali nije bio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi videli neke pripadnike vojne policije koji su došli sa tim konvojem?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Osim toga starešinu koji je bio komandir borbenog oklopnog vozila, koje sam koristio da bih uspostavio vojni red i mir u sastavu "Veleprometa".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je u autobusima kojima ste naredili da uđu u krug "Veleprometa", bilo vojnih policajaca kada su ulazili u krug?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: I to nisam video.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, vi ste autobuse poslali van kruga "Veleprometa", a da se prethodno niste uverili da li su oni obezbeđeni?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne, nisam tako postupio kao što vi pretpostavljate.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nego kako ste postupili, recite?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Autobuse je prihvatio, znači, komandir čete vojne policije koji je obezbeđivao uslove i evakuaciju do Mitrovice. Koliko mi je poznato, to je sada ministar... načelnik makedonske armije. On je bio u sastavu bataljona vojne policije kojim je komandovao pukovnik Mrkšić. Možda i nije. Možda i nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kažete da je pukovnik Mrkšić komandovao bataljonom vojne policije?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Pa pukovnik Mrkšić je imao bataljon vojne policije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Imao je dva ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Dva. Eto još ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Bataljona vojne policije ...

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Meni je ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pa ja vas pitam za jedinicu koja je trebalo da preuzme?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Ne znam iz čijeg je sastava bila ta jedinica. Ne znam ni kome su pripadali autobusi, kojoj jedinici, kome pozadinskom organu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zar nije uobičajeno da kada neko vrši evakuaciju i predaje ljude drugoj jedinici na obezbeđenje, da se upozna sa komandrom te jedinice i proveriti da li postoje uslovi i da li su ti ljudi obezbeđeni?

SVEDOK VUJIĆ – ODGOVOR: Kada je major Šljivančanin mene slao na izvršenje zadatka, on me nije doveo u "Velepromet", nego ja sam opisao kako sam došao i ja smatram da je isto on trebao da dovede mene do tog objekta. A kapetan Borisavljević je bio dužan da autobuse preda nadležnom starešini koji je komandovao jedinicom vojne policije koja je obezbeđivala transport i evakuaciju do Mitrovice.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja vidim da je vreme skroz na izmaku.

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Vasiću. Prekidamo do sutra u 14.15. Molim da avokati imaju na umu vreme i pitanje koje je u vezi s tim Pretresno veće iznelo tokom njihovog unakrsnog ispitivanja. Prekidamo s radom.

